

unfoldingWord® Hebrew Bible

1 Samuel

Version 2.1.25

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2022-06-06 Date:

2.1.25 Version:

unfoldingWord Published by:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28 Date:

2.7 Version:

Door43 Published by:

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons, <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative unfoldingword.org/uhb original work by unfoldingWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/> The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International openscriptures/morphhb .<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb> License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

4	1 Samuel
4	Chapter 1
4	Chapter 2
5	Chapter 3
5	Chapter 4
6	Chapter 5
6	Chapter 6
7	Chapter 7
7	Chapter 8
7	Chapter 9
8	Chapter 10
8	Chapter 11
9	Chapter 12
9	Chapter 13
10	Chapter 14
11	Chapter 15
11	Chapter 16
12	Chapter 17
13	Chapter 18
13	Chapter 19
14	Chapter 20
15	Chapter 21
15	Chapter 22
16	Chapter 23
16	Chapter 24
17	Chapter 25
18	Chapter 26
18	Chapter 27
19	Chapter 28
19	Chapter 29
19	Chapter 30
20	Chapter 31
21	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

1 Samuel

Chapter 1

ויהו אוש אחד מורהותם צופים מחר אפרים ושמו אלקנה בנויהם באליהו בירחו בוצוף אפרתי: ² ולו שני נשים שם אחת חנה ושם השנית פנינה ורוי לפניה וילדיהם ולחנה אין לדים: ³ ועליה האיש הרוא מרים | ומלחה להשתנות ולזבח ליהה עצאות בשרה ולשם שני בניעלי חפני וונחנס כהנים ליהה: ⁴ ויהי סיום זבח אלקנה ונתן לפניה אשתו וכל-בנינה ובנותיה מנות: ⁵ ולחנה יתנו מנוה אחות אפים כי אורתנה אהב ויהה סגר רחמה: ⁶ וכעתה צורתה גם-לעס בעבור הרעה כיסגר ויהה بعد רחמה: ⁷ וכן עשה שנה בשנה מידי עלתה בבית יהוה כן תכעסה ותבכה ולא תאכל: ⁸ ויאמר לה אלקנה אישת חנה לסתה ועל הכסא לא תאכל ולמה וגע לבן הלא אנקו טוב לך מושקה בנים: ⁹ ותקם חנה אחריו אללה בשלה ואחריו שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזות היל יהוה: ¹⁰ והיא מרת גרש ותתפלל על יהוה ובכח תבכה: ¹¹ ותזר נדר ותאמור יהוה צבאות אסראת תראה | בעני אמתך וזכרתי ולא תשבח את-אמתך ונתה אמאמה צרע אנשים ונתתיו ליהה כל-צמי חיו ומנוחה לא-יעלה על-ראשך: ¹² והיה כי הרבבה להתפלל לפניו יהוה ועלי שמר את-יפפה: ¹³ וחנה היא מדברת על-לביה רק שפטה גנות וקולה לא ישמע וחשבה לעלי לשכה: ¹⁴ ויאמר אלה עלי עד-מתי תשתקין הסורי את-יפיך מעלי: ¹⁵ ותען חנה ותאמר לא אדני איש קשת-רוח אני ווין ושכר לא שתיתי ואשפך את-יפשי לפניו יהוה: ¹⁶ אל-תתן את-אטמך לפני בת-צלען כי מרב שית וкусי דבשתי עד-הנה: ¹⁷ וען עלי ונאמר לנו לשלים ואלני ישראל יtan את-שלתך אשר שאלת מעוכנו: ¹⁸ ותאמור תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרכך ותאכל ומוניח לא-הויל העוד: ¹⁹ וישקמו בברך וישתחוו לפני יהוה ושבו זיבאו אל-בitem הרעה וידע אלקנה את-חנה אשתו וזכרה יהוה: ²⁰ ויהי לתקפות הימים ותהר חנה ותלך בן ותקרא את-שםו שמאלו כי מיהה שאלתו: ²¹ ויעל האיש אלקנה וכילביו לובח ליהה את-זבח הימים ואת-נדרו: ²² ותען לא עלתה כי-אכלה לאשה עד זגמל את-זבבו והבאתו ונראה את-יפני יהוה ונשב שם עד-עולם: ²³ ויאמר לה אלקנה אישת עז-גמלך אתו אך יקס יהוה את-זבבו ותשב האשה ותנוק את-בנה עד-גמלה אתו: ²⁴ ותעלחו עליה כאשר גמלתו בקרים שלשה ואיפה את-קמיה ונבלין ותבאהו בית-יהה שלו ותגער נער: ²⁵ וישחטו את-הפר ויביאו את-הנער אל-על: ²⁶ ותאמר בו אדני תני ופשך אדני אני האשה הנצבת עמך בזה להתפלל אל-יהה: ²⁷ אל-הנער זהה התפללותי ויתן יהוה לי את-שאלתי אשר שאלתי מעוכנו: ²⁸ וגם אני השאלתנו ליהה כל-הימים אשר הוא הוא שאל ליהה ותשוחה שם ליהה: ⁹

Chapter 2

ו�탠פל חנה ותאמור על-לביה רמה קרני ביהה רחב פי על-אובי כי-שמחו בישועתך: ² און-קדוש כיהה כי אין בלתך ואין צור באלהנו: ³ אל-תרכז תדברו גבבה גבבה יצא עתך מפיקם כי אל דעות יהוה ולן ¹¹ נתכנו עלות: ⁴ קשת גברים חתמים ונכשלים אצורי חיל: ⁵ שבעים בלחם נשכו ורבעים חלו עד-עקרה ליהה שבעה ובות בנים מללה: ⁶ יהוה מכת ומחיה מורייד שאול ויעל: ⁷ יהוה מורייש ומישור משפיל א-מורותם: ⁸ מקרים מעפר דל מאשפת ורים אבון להושיב עם-ינדיים וכטא כבוד ונחלם כי ליהה מצקי ארץ ושת עלייהם תבל: ⁹ ג'רלי חסין ¹² ושמרו וrushים בהשר ודקמו כירא בכח יגברה-איש: ¹⁰ יהוה יחתנו מרביון ¹³ עליון ¹⁴ בשכים ורעם והוה זיני אפס-ארץ ויתניע למלכו וירם קון משיחו: ¹¹ וילך אלקנה הרעתה על-בitem והנער היה משרות את-יהה את-יפני עלי הכהן: ¹² ובין עלי בני בליעל לא ידעו את-יהה: ¹³ ומשפט הכהנים את-העם כל-איש זבח ובא נער הכהן כבש-הבשר והמלג של-השנים בידן: ¹⁴ הכהנה בכור או בדוד או בקהלת או בפורה כל אשר ועלה המולן יכח הכהן בנה בכה ועשן לכל-ישראל הבאים שם בshallה: ¹⁵ גם בטרם קתרון את-החלב ובא | נער הכהן ואמר לאיש הזבח תננה בשר לצמות לכתן ולא-יקח מפרק בשר מבשלי כי אמ-חי: ¹⁶ ויאמר אלה קאיש קטרון כיום החלב וקח-לן כאשר תאונה נפשך ואמר | לא ¹⁵ כי עתה תמן ואם לא ליהה בזקקה: ¹⁷ ותת-חטאת הנערים גדולה מאי אט-יפני יהוה כי נאצו האנשים את מותה יהוה: ¹⁸ ושמואל משרות את-יפני יהוה נער גנור אפוד בד: ¹⁹ ומעל קטן תעשה-לו אמו והעלתה לו מים | ימימה בעולתה את-איש להזבח את-זבח הימים: ²⁰ בברך עלי את-אלקנה ואת-אסתו ואמר ישם יהוה לך זרע מיהה השאלת מהת השאלת אשר שאל ליהה והלכו למקומו: ²¹ כי-פקד יהוה את-חנה ותהר ותלך שלשה-בנים ושתה בנות ויגדל הנער אמ-וואל עם-יהה: ²² ועלי זון פאד ושמע את כל-אשר יעשה בנו לכל-ישראל ואת-אשר-ישקבון את-הנשים הצעאות פתח אهل מועד: ²³ ויאמר להם למה תעשו דברים האלה אשר אני שמע את-דבריכם רעים מאית כל-העם אלה: ²⁴ אל בני כי לוא-זבגה השמעה אשר אני שמע מבערים עם-יהה: ²⁵ אם-יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליהה יחתא-איש כי יתפללו ולא ישמעו לך-ל אביהם כי-חפי יהוה להכיתם: ²⁶ והנער שמואל העל וdal וטוב גם עמי-יהה וגם עמי-אנשים: ²⁷ וביא איש-אלחים אל-על ויאמר אלהי זה אמ-וואל והנרגלה נגלייתו אל-בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה: ²⁸ ובחר אותו מכל-שבטי ישראל לו לכון לעלות על-מבחן להקтир קטרת לשאת אפוד לפני ואתונה לבית אביך את-כל-איש בני ישראל: ²⁹ למה תבעטו בבחוי ובמנחותי אשר צויתי מעון ותכבד את-בנין מלני

להבריאכם מראשית כל-מנחת ישראל לעמי:³⁰ לכן נאמ' יהוה אלהי ישראל אמרתי ביתך ובית אביך ותהלך לפני עד-עולם ועדת נאמ' יהוה חילוה לו כי-מכןך אכבד ובזון לך;³¹ הנה ימים באים וגדעתني את-זרעך ואת-זרע ביתך אביך מהיותך זון בביתך;³² והבטל צר מעון בכל אשר-יטיב את-ישראל ולא-יהו זון בגבינתך כל-הנקיים;³³ ואיש לא-אכרי לך מעם מזבחך לכלות את-יעינך ולא-דיב את-ינפער וככל-מרבית ביתך ימותו אנשי;³⁴ זהה לך האות אשר נ בא אל-שנ בזון אל-חפני ופונחס בזום אחד ימותו שנייהם;³⁵ והקימתי לך כהן זאמן כאשר בלבבו ובנפשו ועשה ובוניו לו בית נאמן והתהלך לפניהם שירם כל-הנותר בגבינתך ובוא להשתהנות לך לא-גורת כסף וככר-לְחֵם ואמר ספחני נא אל-את הכהנות לא-כל פת-לחם:

"strong= "c:H3808" lemma= "לא" | "x-morph= "He,C:Tn" 11|2:3
 9 חסידו | lemma= "חסיד" | x-morph= "He,Aamsc:Sp3ms" 12|2:9
 10 מריבו | lemma= "ריב" | x-morph= "He,Vhrmsc:Sp3ms" 13|2:10
 11 עלנו | lemma= "על" | x-morph= "He,R:Sp3ms" 14|2:10
 12 לן | lemma= "strong=" I "x-morph=" He,R:Sp3ms" 15|2:16

Chapter 3

¹ והנער שמואל משות את-יהוָה לפניו עלי זכריה יהוּה קור בימים ההם אין חזון ונורא;² ויהי בזום ההוא ועלי שכב במקומו ועינו;³ החלו כהות לא יכול לאות: ³ זונר אלהים טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל יהוּה אשר-שם ארון אלהים:⁴ זיקרא יהוּה אל-شمואל ויאמר הנני;⁵ וורץ אל-עלוי זיאמר הנני כירקראי לי ויאמר לא-קנאתי שוב שכב ולך זיקרא עוד שמואל זוקם שמואל וולר אל-עלוי זיאמר הנני כי קנאתי לי ויאמר לא-קנאתי בזוי שוב שכב;⁷ ושמואל טרם ידע את-יהוָה וטרם יגלה אליו דביריהה:⁸ ווֹסֶף יהוּה קרא-شمואל בשלשית זוקם וילך אל-עלוי זיאמר הנני כי קנאתי לי זונר עלי כי יהוּה קרא לנו;⁹ ויאמר עלי לשמואל לך שכב וזהה אם זיקרא אל-עלוי זיאמרת דבר יהוּה כי שמע עבדך ולך שמואל וושכב במקומו;¹⁰ ורבא יהוּה זתיעב זיקרא כפעם-בפעם שמואל זיאמר שמואל דבר כי שמע עבדך:¹¹ זיאמר יהוּה אל-شمואל הנה אנחנו עשה דבר בישראל אשר כל-שמעו תצלינה שית אזנו;¹² ביום ההוא אקים אל-עלוי את כל-אשר דברתך אל-ביתו החל וכלה:¹³ והגדתי לך;¹⁴ כירשפט אנו את-יביתו עד-עולם בעז אשר-ידע כימקללים להם בזוי ולא כהה בם: ¹⁴ ולקן נשעתי לבני עלי אמ-יתכפר עז בזוי בזבחה ובמנחה עד-עולם;¹⁵ ושכב שמואל עד-הבקור ויפתח את-צדלות בזוי יהוָה ושמואל ירא מהgid את-הרמרא אל-עלוי:¹⁶ זיקרא עלי את-شمואל זיאמר שמואל בזוי זיאמר הנני:¹⁷ זיאמר מה הדבר אשר דבר אל-עלוי תכחד מפנוי כה יעשה לך אלהים וכה יוסר אמ-תכחח מפנוי דבר מכל-הדבר אשר-דבר אלך:¹⁸ זינגדין-ך שמואל את-כל-הדברים ולא כחד פמן זיאמר יהוּה הוא הטוב בעיננו;¹⁹ יגידל שמואל יהוּה היה עמו ולא-הופיע מכל-דבריו ארצת:²⁰ זונע כל-ישראל מזון ועד-דברiar שבע כי נאמן שמואל לנבייא ליהוָה:²¹ זיסוף יהוּה להראה בשלה כינגלה יהוּה אל-شمואל בשלו בדבר יהוּה:

"strong= "c:H5869a" lemma= "עין" | x-morph= "He,C:Ncbsc:Sp3ms" 11|3:2
 18 בעינו | lemma= "עין" | x-morph= "He,R:Ncbsc:Sp3ms" 12|3:2

Chapter 4

¹ יהוּה דבר-شمואל לכל-ישראל ויצא וישראל לקור את פלשתים למלחמה ויחנו על-האבן הערז ופלשתים חנו באפק;² וווערכו פלישטים לקוראת ישראל ותטש המלחמה וווער ישראל לפני פלשתים ויכו בפערקה בשזה כארבעת אלף איש:³ זונר העם אל-הממחנה זיאמרו זקן ישראל לכמה נגפנו יהוּה היום לפני פלשתים נקחה אלינו משללה את-ארון ברית יהוּה זיבא בקרבונו וווערנו מכך איבינו:⁴ זישליך העם שלה וויאו משם את ארון ברית-יהוָה צבאות ישב הכרבים ושם שנ בזוי עמ-ארון בניה האללים חפני ופונחס:⁵ יהוּה כבאו ארון ברית-יהוָה אל-הממחנה וווער כל-ישראל תרעעה גזולה ותמה הארץ:⁶ ווושמעו פלשתים את-קוז התרעעה זיאמרו מה קוז התרעעה הגדולה הזאת בממחנה העברים וידעו כי ארון יהוּה בא אל-הממחנה:⁷ זיראו הפלשתים כי אמור בא אל-הממחנה זיאמרו אויל לנו כי לא היהה צאת אטממל שלשם:⁸ אויל לנו כי צלנו מיד האללים האדים המקם את-טממים בצל-מכה בפדר;⁹ התתחזקנו והוא לאנשי פלשתים פנ תעבורו לעברים כאשר עבדו לכם והייתם לאנשי וולחמתם:¹⁰ וולחמו פלשתים וווער ישראל זינסן איש לא-הלו ותהי המכה גזולה מאד וויפל מישראל שלשים אלף רגלי:¹¹ זאנו אל-הים נלוך ושי בזיעלי מטה חפני ופונחס:¹² זירץ מצפה כירקה לבו איזבנבן מהפערלה ובבא שלה בים ההוא ומדי קרעין זאקה עלי זשב על-הכסא זיך¹³ דורך מצפה כירקה להר חרד על ארון האללים והאיש בא להגיד בעיר ותצעק כל-העיר:¹⁴ וישקע עלי את-קוז הצעקה זיאמר מה קוז הקמון הזה והאיש מהר זיבא וזגד לעלוי:¹⁵ ועלוי בזעשים ומשמעה שנה ועינוי קומה זאקו היל ראות:¹⁶ זיאמר האיש אל-עלוי אונכי הבא מז-המערבה ואני מז-המערבה נסתי היום זיאמר מה-היה הדבר בזוי:¹⁷ זונע המבשר זיאמר נס ישראל לפני פלשתים זונע מוגפה גזולה היהה בעם זונם-שרוי

בנין מתו חפני ופינחס וארון האלים נלקחה;¹⁸ ויהי כהכינו | את־ארון האלים ויפל מעלה־הכסא אחרנית בעד | יד השער ותשריר מפרקתו וימת כידון האיש וככד והוא שפט אתי־ישראל ארבעים שנה:¹⁹ וככלתו אשת־פינחס הרה ללו ותשמע את־השמעה אל־הלהקה ארון האלים ומכת חסינה ואישה ותכרע ותלד כיינה פכו עלייה צירה:²⁰ וכעת מותה ותדברנה הנזובות עלייה אל־תיראי כי בן יולדת ולא עונתה ולא־שמה לבה:²¹ ותקרא לנער אויבבוז לאמר גלה כבוד מישראל אל־הלהקה ארון האלים ואל־חסינה ואישה:²² ותאמור גלה כבוד מישראל כי זלץ ארון האלים:

"strong= "H5221" x-morph= "He,Vhc" lemma ¹¹4:13 יר | רכיה"

Chapter 5

¹פלשתים ליהו את ארון האלים ויבאו מאבו העוז אשדוד:² ויקחו פלשתים את־ארון האלים ויביאו אותו בית דגון ויציגו אותו אצל דגון:³ וונצמו אשודדים מפקחת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפניו ארון יהוה ויקח אותו ורחש דגון ושתי | כפוץ בידיו כתרות אל־הפטון רק דגון נשאר עליו:⁵ על־כן לא־ידרכו כהני דגון וכל־הbatis בית־דגון על־מפטון דגון באשדוד עד היום הזה:⁶ ותכבד ידיויה אל־ה אשודדים וישם וירא אתם בעופלים¹¹ את־ אשוד ואית־גבולייה:⁷ ויראו אנשי־ אשוד כי כן ואמרו לא־ישב ארון אלהי ישראל עמו כי־קשתה זו עלינו ועל דגון אלהינו:⁸ ויאספו את־יכל־סרני פלשתים אליהם ויאמרו מה־נעשה לארון אלהי ישראל ואמרו גת ישב ארון אלהי ישראל ויטבו את־ארון אלהי ישראל וראלס⁹ ויהי אחרי | הסבו אותו ותהי ידיויה | בעור מהוות גדרה מגדון ויעלה העקרבים לאמר הסבו אליו את־ארון אלהי ישראל ותשתו להם עופלים:¹² וישלחו את־ארון האלים עקרון ויהי כבאו ארון האלים עקלון ויעלה העקרבים לאמר אלהי ישראלי וישב למקומו וילא־עמית אתי ואת־עמית כריהתיה מהומת־קנות¹¹ וישלחו ויאספו את־יכל־סרני פלשתים ויאמרו שלחו את־ארון אלהי ישראלי וישב למקומו וילא־עמית אתי ואת־עמית כריהתיה מהומת־קנות כל־העיר כבזה מאייך יד האלים שם:¹² והאנשים אשר לא־מלו הכו בעופלים¹³ ותעל שועת העיר השמיים:

"strong= "b:H2914" x-morph= "He,Rd:Ncma" lemma ¹¹5:6 בטחים | רוחר"

"strong= "H2914" x-morph= "He,Ncma" lemma ¹²5:9 טחים | רוחר"

"strong= "b:H2914" x-morph= "He,Rd:Ncma" lemma ¹³5:12 בטחים | רוחר"

Chapter 6

¹יהי ארונויה בשדה פלשתים שבעה חדשים:² ויהראו פלשתים לכהנים ולקסמים לאמר מה־נעשה לארון יהוה הודיענו בימה נשלחנו למקום:³ ויאמרו אס־משליךם את־ארון אלהי ישראל אל־הטהרתו אותו ריקם כירחוב תשיבו לו אשר איז תרפאנו ונזעך לכם למה לא־טסור דן מכם:⁴ ויאמרו מה האשם אשר לו ואמרו מספר־רוני פלשתים חמשה עפלה¹¹ זקב וquamsha עכברנו זקב כימגפה אכת לכלם ולסרגנים:⁵ ועשיתם צלמי עפלים¹² ואלמי עכבריכם המשחיתם את־הארץ ונתתם לאלהי ישראל כבוד אויל וקל את־ידם מעליכם ומעל אליהם ומעל הארץם:⁶ ולמה תכבדו את־לבבכם כאשר כבדו מצרים ופורה את־לבבם הלווא כאשר התעלל בהם וישלחום וילכו:⁷ ועתה קחו ועשה עבלה חזשה אחת ושתפי פרות עלות אשר לא־עליה עליים על ואסורתם את־הפרות בבעל ותשיבתם בניהם מאחרם הביתה: וחקתם את־ארון יהוה ונתתם אותו אל־העגלה ואת | כל הזקב אשר השבתם לו אשר תשימו בארון מצדן ושלחתם אותו והלה:⁸ וראיים אס־זר גבולי עבלה בית שמש הוא עשה לנו את־הרעיה הגדולה הזאת ואס־לא וידענו כי לא ידו געה בנו מקירה הוא היה לנו:¹⁰ ויעשו האנשים כן ויקחו שטפי פרות עלות ואסורים בעגלה ותבניהם כלו בভית:¹¹ וישמו את־ארון יהוה אל־העגלה ואת־הארם ואת־עכברנו הזקב ואת־צלמי טחריהם:¹² וירושנה הפרות בזקן על־זר גבולי בית שטמי במלחה אחת הלקן גבוי ויאסרו ימיון ושמואל וסרני פלשתים הלכיהם אחריהם עד־גבול בית שטמי:¹³ ובית שטמי קצרים קצרים בעמק וישאו את־עיניהם ויראו את־הארון וישמונו לראות:¹⁴ והעגלה באה אל־שדה והושע בית־הmeshiy ותעכד שם ושם אבן גדולה ויבקעו את־עצי העגלה ואנשי בית־הפרות העלו עלות ויזבחו להלום הורידו | את־ארון יהוה ואת־הארון אשר־אתו אשר־בזן כל־זקב וונצמו אל־האבן הגדולה ואנשי בית־שפט העדלו עלות ויזבחו גביהם ביום ההוא:¹⁶ וquamsha סרני־פלשתים ראו ויטבו עקרון ביום ההוא:¹⁷ ואלה טחרי הזקב אשר השיבו פלשתים אשר ליהוה לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לנפת אחד לעקרון אחד:¹⁸ ועכברני הזקב מספר כל־ערי פלשתים לחמשת הסננים מעריך מבצר ועד כפר הפרוי ועד | אבל הגדולה אשר הנינו עלייה את־ארון יהוה עד היום הזה בשדה יהושע בית־הmeshiy:¹⁹ ויר באנשי בית־שפט כי ראו באرون יהוה ויר בעט שבטים איש חמשים אלף איש ויתאבלו העם כי־הכח יהוה בעט מכחה גדולה²⁰ ויאמרו אנשי בית־שפט מי יכול לעמוד לפני יהוה האלים הקדוש זהה ואל־מי יעלה מעלינו:²¹ וישלחו מלאים אליו יושבי קריית־יערים לאמר השבו פלשתים את־ארון יהוה רדו העלו אותו אליהם:

"strong= "H2914" x-morph= "He,Ncmpc" lemma ¹¹6:4 טחים | רוחר"

"strong= "H2914" x-morph= "He,Ncmpc:Sp2mp" lemma ¹²6:5 טחים | רוחר"

Chapter 7

¹ זיבאנו אנשי | קריית ערים ועלו את־ארון יהוה ויבאו אותו אל־בית אבונדק בגבעה ואת־אלעזר בנו קדשו לשمر את־ארון יהוה:² ויהי
מorrow שבת הарון בדורית ישראל וירבו הימים ויהיו עשרים שנה וננהו כל־בית ישראל אחריו יהוה:³ ויאמר שמו אל־כל־בית ישראל
לאמר אם־בכל־לבבכם אתם שבים אל־יהוה הסירו את־אליהו הנזכר מתוכם והעתה ללבכם אל־יהוה ובדרכו לבדו נצל אתכם
מידי פלשתים:⁴ ויסרו בני ישראל את־הבעליהם ואת־העשתרתם ויבדו את־יהוה לבודו:⁵ ויאמר שמו אל־קצתן את־כל־ישראל המצתפה
ואת־פָּלֶל בעדרם אל־יהוה:⁶ ויקבצנו המצתפה וישאבוריהם וישפכו | לפניו יהוה ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם חטינו ליהוה ושפכו
את־בגוי ישראל במצפה:⁷ וישמען פלשתים כי־התבקצו בני־ישראל המצתפה ויעלו סרגני־פלשתים אל־ישראל וישמעו בני ישראל ויראו
מן־פני פלשתים:⁸ ויאמרו בני־ישראל אל־שמו אל־תחרש מכךנו מעזך אלהינו וישענו מיד פלשתים:⁹ ויקח שמו אל־טלחה חלב
אך ויעלה¹⁰ עליה קליל ליהוה ויעק שמו אל־ליהוה بعد וישראל ויענו יהוה:¹⁰ ויהי שמו אל־עללה העולה ופלשתים גנגשו למלוכה
בישראל וירעם יהוה | בקהל־גדול ביום ההוא על־פלשתים ויham ונתנו לפניו ישראל:¹¹ ויצאו אנשי ישראל מ־המצפה וירדו
את־פלשתים ויכום עד־מתחת לבית כר:¹² ויקח שמו אל־בן אחת וישם בירוחם ובין השן ויקרא את־שם אבן העדר ויאמר עד־הנה
ערנו יהוה:¹³ וינגעו הפולשתים ולא־יספו עוד לבוא בגבול ישראל ותהי יד־ירוקה בפלשתים כל ימי שמו:¹⁴ ותשבעה הארץ אשר
לקחו־פלשתים מאית ישראל | לישראל מערכו ועד־גת ואת־גבולו הצל ישראל מיד פלשתים ויהי שלום בין ישראל ובין האמרי:
¹⁵ ושפכו שמו אל־ישראל כל ימי חייו:¹⁶ והמלך מדי שנה בשנה וסבב־ביה־אל והגמל והמצפה ושפכו את־ישראל את־כל־המקומות
זהלא:¹⁷ ותשבעה הרקמה כי־שם ביתו ושם שפט את־ישראל ויבניהם מזבח ליהוה:

"strong= "c:H5927" x-morph= "He,C:Vhw3ms" lemma= "עליה" 9:7¹¹

Chapter 8

¹ יהי כאנר זון שמו אל ושם את־בגנו שפטים לישראל:² יהי שם־בגנו הבכור וואל ושם משנהו אביה שפטים בבא ר' שבע:³ ולא־הכלנו בנוי
בדרכי¹¹ ויטו אחני הבצע ויקחו־שחד ויטו משפט:⁴ וויתקבלו כל זון ישראל ויבאו אל־שמו אל־הרכמה:⁵ ויאמרו אלו הנה אתה קתנת
ובניך לא הילכו בדרכיך עתה שימה לנו מלך לשפטנו כל־הגוים:⁶ וירע הדבר בעינן שמו אל־ככל־הגוים כל־מלך לשפטנו ויתפלל
שמעאל אל־יהוה:⁷ ויאמר יהוה אל־שמו אל־שמעם שמע בקהל העם לכל אשראיימרו אלין כי לא אתך מאסו כי־אתם מאסו ממלך עליהם:
⁸ כל־המעשים אשר־עשנו מיום העלתי אתכם ממצרים ועד־היום הזה ויעזני ויעבדו אל־היהם אחרים כנ הפה עשים גם־מלך:⁹ ועתה שמע
בקולם אך כי־העדי תעדי בהם והגדת להם משפט המלך אשר ימלך על־היהם:¹⁰ ויאמר שמו אל־בניים יכח ושם לו במרקבתנו ובפרשו ורצו לפני מוכבתו:¹² ולשם
מאתו מלך:¹¹ ויאמר זו והיה משפט המלך אשר ימלך על־היהם כי־מלך הש�לים
לו שרי אלפים ושרי חמשים ושרי חמישים וחרש חרשים ואת־קצירות קצירות ועשות קל־מלחמותן וכלי רכבו:¹³ ואת־בונותיכם יכח לרקחות ולבחות
לאפוק:¹⁴ ואת־שׁוֹתִיכם ואת־כרכיכם ויתיכם הטוביים יכח ונתנו לעבדיו:¹⁵ וזרעיםם וכרמים יעיר ונתן לסריסיו ולבדיו:
¹⁶ ואת־עבדיכם ואת־שׁוחותיכם ואת־שׁוחרים הטוביים ויתיכם חסרים ותאחסרים צאנכם יעיר ונתן תהי־ולו לעבדים:
¹⁷ ואת־עבדתם בזון ההוא מלפני מלכנו אשר בחרתם לכם ולא־יעננה יהוה אתכם ביום ההוא:¹⁸ ויאמן העם לשמע בקהל שמו אל־יאמרו
לא כי אמדמלך היה עליון:²⁰ והיינו גם־אנחנו ככל־הגוים ושפנו מלכנו ויצא לפניו ונלחם את־מלך מהנה:²¹ וישמע שמו אל־כל־דברי
עם ידכם באזני יהוה:²² ויאמר יהוה אל־שמו אל־שמעם בקהלם והמלכתם להם מלך ויאמר שמו אל־אנשי ישראל לך אויש לעירך:

"strong= "b:H1870" x-morph= "He,R:Ncbsc:Sp3ms" lemma= "דרך" 3:8¹¹ בדרכו

Chapter 9

¹ יהי־אוש מבני־מין¹¹ שמו קוש ב־אbial ב־בכורת ב־אפיק ב־איש ימי גבור בן ושם שאל בוחר וטוב ואינו
איש מבני־ישראל טוב מנקנו משכךנו ומעלגה גבה מכל־העם:³ ותאבזנה הקאות לקיש אבוי שאל ויאמר קיש אל־שאול בנו קח־חנן את־
את־איך מהגעולים וזום לך בקש את־האותנו:⁴ ייעבר בהר־אפרים ויעבר בארכישלה ולא־מצאו יעבר בארכישעלים ואנו ויעבר
בארכיזימי ולא־מצאו:⁵ הפה באו בארכז צור ושאל אל־ארעמו לכה וגשובה פניהם אל־אבוי מון־האותנות זאג לנו:⁶ ויאמר לו
הנה־נא איש־אליהם בעיר הזאת והאייש נכבذ כל־אשר־ידבר בזוא יבוא עתה נלכה שם אולי יגיד לנו את־ידרכנו אשר־הכלנו עלייה:⁷ ויאמר
שאל לנעוז והנה גלן ומורנבי לאיש כי הלחים אל־מכלינו ותשורה או־ול־הביבא לאיש האלים כה אוננו:⁸ יוסף הנער לענות את־שאול
ויאמר הנה נמצאי בידי ובב שקל כסף וננתתי לאיש האלים והגיד לנו את־ידרכנו:⁹ לפנים | בישראל כה־אמר האיש בליך לדרכו לדרש אליהם
לכו ונלכה עד־הראה כי לנכיא הום יקרא לפנים הראה:¹⁰ ויאמר שאל לנער טוב דברך לך | נלכה וילכו אל־העיר אשר־שם איש
האלים:¹¹ הנה עלים במעלה העיר והמה מצאו גערות יצאות לשאב קים ויאמרו להן המש בזזה הראה:¹² ותענינה אותן ותאמרה יesh

הנה לפניו מחר | עתה כי היום בא לעיר כי זבח היום לעם בבמה:¹³ כבכם העיר כן תמצאון אותו בטרכם ועלה הבמה לאכל כי לא יאכל העם עד־באו כי הוא וברר הזבח אחריתך ואכלו הקוראים ועתה עלן כיראותם תמצאון אתה:¹⁴ ויעלו העיר באים בתוך העיר והנה שמואל ייא לקראתם לעלות הבמה:¹⁵ וזה גלה את־זון שמואל יום אחד לפניו בו־יאשׁול לאמר: ¹⁶ עת | מהר אשלח אליך אשׁר־ארץ בניכן ומשתחו לנגיד עלי־עמִי וישראל והושיע את־עמִי מידי פלשתים כי ראיותי את־עמִי כי באה צעקה לנו:¹⁷ ושמואל ראה את־ישׁאול והינה ענה הנה האיש אשר אכרתי אליך זה יעצר בעמי:¹⁸ ונשׁ שאל את־শמואל בתוך השער ויאמר הגידה־נא לי איזה גיט הראה:¹⁹ ויען שמואל את־ישׁאול ויאמר אני ראה עלה לפני הבפה ואכלתם עמי היום ושלחתי בברך וכל אשר בלבבך אניד לך:²⁰ ולא תנות האבדות לך היום שלשת הנימים אל־תְּשַׂם את־לִבְךָ להם כי נמצאו ולמי כל־חַמְדָת וישראל הלוֹא לך ולכל בית אביך:²¹ ויען שאל ויאמר הלוֹא בני־עמי אנכי מקטנו שבטי ישראל וכשפחתיו הצערת מילכְמַשְׁפָּחוֹת שבטי בני־עמי ולמה דברת אליו כדי־דבר הזה:²² ויה שמואל את־ישׁאול ואת־ינערו ויביאם לשכחה ויתון להם מקומם בראש הקראוים ומהם כשלשים איש:²³ ויאמר שמואל לטבח תנעה את־המינה אשר נתתי לך אשר אכרתי אליך שם אתה עמו:²⁴ וירם הטבח את־השׁוק והעליה ושם | לפני שאל ויאמר הנה הנשׁאר שימלפניו אכל כי למועד שמור־לה לאמר העם | קראתי ויאכל שאל עם־শמואל בין־ההוֹא וירדו מהבמה העיר ידבר עמי־שׁאול על־הנג:²⁶ ווישכמו ויהי כעלוֹת השׁור ויקרא שמואל אל־ישׁאול הגנה²¹ לאמור קומה ואשלחן ויקם שאול ויצאו שנייהם הוא ושמואל חזקה:²⁷ הבה יורדם בקצה העיר ושמואל אמר אל־ישׁאול אכוֹר לעזר ויעבר לפניו ויעבר ואתְּהָ עַמְּךָ כֵּם ואשמעך את־דבר אלהים:⁶

=strong= "H3225" x-morph= "He,R:Np" lemma| "םִבְנֵי" =strong= "m:H1121a" x-morph= "He,Np" lemma| "בֶּן" =strong= "d:H1406" x-morph= "He,Td:Ncma" lemma| "גֶּג" =strong= "I9:26" hg 10:9]

Chapter 10

1 ויה שמואל את־פָּנֵךְ השםך ויצק על־ראשו וישקהו ויאמר הלוֹא כי־משׁר יהוה על־נחלתנו לנגיד: ² בלאךך היום מעמידי ומוצאת שׁני אונשים עם־הברת רתל בגבול בניכן בצלצ'ח ואמרו אליך נמצאו הנטנו אשר הלכת לבקש והנה נטש אביך את־דבורי הנטנות וזה לך אמר מה עשה לבני:³ וחולפת משם ולהאה ובאת עד־אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אל־האללים בית־יאן אחיד נשא | שלשה דורות ואחד נשא שלשות כשרותיהם וואה נבלין:⁴ שאלו לך לשולם ונתנו לך שטיילחם ולקחת מידם: ⁵ אחר כן תבאו גבעת האללים אשר־שים זבבי פלשתים ויהו כבאק שם העיר וגעעת חבל נבאים ודרדים מהבמה ולפניהם נבל ותול וכנור והמה מהתנאים:⁶ וצלהה על־ך רוח יהוה והתנביית עכם ונחפקת לאיש אחר: ⁷ וזה כי תבאהנה¹¹ הנטנות האלה לך עשה לך אשר תמצא יותר כי האללים עמו:⁸ יודדת לפני הגלגָל והוה אנמי ירד להעלוֹת לזכח זבבו שלמים שבעת ימים תוחל עד־בוצוי אליך והוזעט לך את אשר תשעה:⁹ וזה כהפנותו שcamו ללהת מעם שמואל ויהפרלו אלהים לב אחר ויבאו כל־הנטנות האלה ביום ההוא:¹⁰ ויבאו שם הגבעה והנה חבל־נבאים לקראתו ותצלח על־ך רוח אלהים ויתנבא בתוכם:¹¹ כי־ליזען מאטמול שלום וראו והנה עמי־נבאים נגא ויאמר העם איש אל־רעהו מה־זה היה לבנ־קְשֵׁשׁ הנם שאול נבאים:¹² ויען איש ממש ויאמר וכי־אביהם על־ך היתה למישל העם שאול בנבאים:¹³ ויכל מהתנבות ויבא הבמה:¹⁴ ויאמר־דוד שאול אליך ואל־גערו אז הילכתם ויאמר לבקש את־הנטנות ונראה כי־יאן ובגוא אל־শמואל:¹⁵ ויאמר־דוד שאול הגידה־נא לי מה־היא לך לאמור לאל־דודו הגיד לנו:¹⁶ ניאמר | אל־בנֵי ישׁראל פ כה־יאמר ואת־דבר המלוכה לא־היניך לו אשר אמר שמואל:¹⁷ ויצעק שמואל את־העם ואמר לא־היה המצח:¹⁸ ניאמר | אל־בנֵי ישׁראל פ כה־יאמר יהוה אלהי שאר־העם ואצל־אתכם מצרים וצרים מידי כל־המלך ללחצים אתם:¹⁹ ואתכם היום מסתנס את־אליהכם אשר־היא מושיע لكم מקל־רעותכם וצרתיכם ותאמרו לו כימלך תשים עלינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשבעיכם ולאלפים:²⁰ ויקרב שמואל את־כל־שבטי ישראל וילך שבט בנימן:²¹ ויה שׁאוב את־ישׁאול בנימן למשפחתו²¹ ותלך משפחת המatri וילך שאול בזקוח ובקשו ולא נמצא:²² וישאל־העם מכך־העם ויבא יהוה משלמו ומעליה:²⁴ ויאמר שמואל אל־כל־העם הריאתם אשר בחרבון יהוה כי אין כמוה בכל־העם ויבאו כל־העם ויאמרו כי הפלן:²⁵ ויאמר שמואל לא־העם את משפט המלכה ויקחנה בספר וניח לפניו יהוה וישלח שמואל את־כל־העם איש־לביתו:²⁶ וגמ־שאול הלוֹן לביתו גבעת וילכו עמו הפליל אשר־גנע אלהים בלבם:²⁷ ויבנו בליעל אמור מה־ישענו זה ויבחו ולא־הביאו לו מנחה ויהי כמחריש:⁹

"strong= "H0935" x-morph= "He,Vqi3fp" lemma| "בֹּא" =strong= "I:10:7" hg 10:10:7 תבאהנה | בוא | lemma= "strong= "I:H4940" x-morph= "He,R:Ncfpc:Sp3ms" lemma| "מִשְׁפָּחָה" =strong= "I:10:21" hg 10:10:21 למשפחתיו | משפחתיו | lemma= "

Chapter 11

1 נחש העמוני ויחן על־יבש גלעד ויאמרו כל־אנשי יביש אל־גָּנָח קרת־לנו ברית ונו־בדך:² ויאמר אלהים נחש העמוני בזאת אכרת لكم בגיןו לכם כל־עין ימין ושמתיqa חרפה על־כל־ישראל:³ ויאמרו אלהי זהני ובזש הרף לנו שבעת ימים ונסלח מלכים בכל גבוי

ישראל ואם-איון מושיע אתנו ויצאנו אליו;⁴ ויבאו המלכים גבעת שאל וידברו הדברים באזני העם וישאו כל-העם את-הקלם ויבכו:⁵ הנה שאל בא אחרי הבקר מורה-שלה ויאמר שאל מה-עלם כי יבכ וו-ספרילו את-דברי אונשי ביטש;⁶ ותצלח רוח-הלהים על-שאל בשמעו;⁷ את-הדברים קאלה ויחר אף מאך: זוקח צמד בקר וונתחהו ושלח בכל-גובל וישראל ביד המלכים | לאמר אשר אוננו יצא אחרי שאל ואחר שמאלו כה יעשה לבקרו ויפל פחד-יהוה על-העם ויצאו כאיש אחד: יפקודם בברק ויהיו בני-ישראל שלש מאות אלף והוא הזדה שלשים אלף;⁸ ויאמר שמאלו הבאים כה תאמרון ליש ביש גלעד מחר תהיה-לכם תשועה בחם¹² השמש ובאו המלכים ויגדו לאנשו ובין וישמחו:⁹ ויאמרו אנשו ביש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו בכל-הטוב בעיניכם;¹⁰ והיה מכחמת ושם שאל את-העם שלשה ראשי ויבאו בתור-המחנה באשרערת הבקר ונין את-עפומן עד-תום היום ויהי הנשארים ויפצו ולא נשארם שניים יחד;¹¹ ויאמר העם אל-שמעאל מי האמר שאל ומך עליינו תננו האנשים ונמיitem;¹² ויאמר שאל לא-יומת איש ביום הזה כי היום עשה-יהוה תשועה בישראל;¹³ ויאמר שמאלו אל-העם לך ונלכה הגולן ונחדר שם המלוכה;¹⁴ וילכו כל-העם הגולן וימלכו שם את-שאול לפניו יהוה בגולן ויזבחו שם זבחים לפניהם ויהוה ושם שאל וכל-אנשי ישראל עד-ימאך.

11:6 קשען | lemma = "שמע" x-morph= "He,R:Vqc:Sp3ms" 11:9 קחם | lemma = "חם" x-morph= "He,R:Ncmsc"

Chapter 12

1 ויאמר שמאלו אל-כל-ישראל הנה שמעתי בקהלם לכל אשר-אמרתם לי ואמליך עלייכם מלך;² ועתה הנה המלך | מטה-לך לפנייכם ואני זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלהתי לפניכם מנערם עד-היום הזה;³ הנה ענו ב' גוד יהוה וננד משיחו את-shore | מי לך-חתי וחמור מי לך-חתי ואת-ים עשקתי רצוי ומיד-מי לך-חתי כפר ואעלים עני בו ואшиб לך;⁴ ויאמרו לא עשותנו ולא רצונותנו ואיל-חחת מד-איש מאומה;⁵ ויאמר אלהם עד יהוה בכם ועד משיחו ביום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה ואיך ערד;⁶ ויאמר שמאלו אל-העם יהוה אשר עשה את-משה ואת-אהרן ואשר העלה את-אבתיכם מארץ מצרים;⁷ ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל-צדקות יהוה אשר-עשה אתכם ואת-אבותיכם;⁸ כאשר-בא יעקב מצרים ויעקו אבותיכם אל-יהוה וישלח יהוה את-משה ואת-אהרן ויצוו את-אבתיכם ממצרים וישובם בפקום הזה;⁹ וישכחו את-יהוה אלהים יימכר אתם ביד סירא ש-רכבא ש-רכבא וביד פלשטים וביד מלך מואב ולחמום;¹⁰ ויעקו אל-יהוה ויאמרו¹¹ חלפנו כי עבונם את-יהוה ונעבד את-הבעלים ואורה העשורת ועתה הצלנו מיד אבינו ונבדך;¹¹ וישלח יהוה את-ירבעל ואת-בצלאן ואת-יiftמַח ואת-שמאלו ויצל אתכם מידי אביכם מסביב ותשבו בטח;¹² ותראו כי-בנ'ך מלך בני-עמון בא עלייכם ותאמרו לי לא כימליך מלך עליינו יהוה אלהים מליכם;¹³ ועתה הנה המלך אשר שאלתם והנה נון יהוה עלייכם מלך;¹⁴ אם-תיראו את-יהוה ועבדתם אותו ושמעתם בקהל ולא תמרו את-פי יהוה והיותה יד-יהוה בכם ובאבתיכם;¹⁵ גם-עתה התיצבו רבע מלך אחר יהוה אלהים;¹⁶ אם-תיראו את-יהוה ועבדתם אותו ומיורתם את-פי יהוה וייתן לך-LOT וטטר ודעו וראו כי-רעתכם רבבה את-הדבר הנגיד הזה אשר יהוה עשתם בעני יהוה לשאול לכם מלך;¹⁷ הלוּא קציר-חטים הימים אקרא אל-יהוה וייתן לך-LOT וטטר ודעו וראו כי-רעתכם רבבה אשר עשתם בעני יהוה לשאול לכם מלך;¹⁸ ויאמר שמאלו אל-יהוה ווינ יהוה קלת ומטר בנים הרא ווירא כל-העם מאך את-יהוה ואיל-שmaiול;¹⁹ ויאמרו כל-העם אל-שmaiול התפלל بعد-עד-יך אל-יהוה אלהיך ואיל-גנות כיספונו על-כל-חטא-תינו רעה לשאל לנו מלך;²⁰ ויאמר שמאלו אל-העם אל-תיראו אתם עשיתם את-כל-הרעה הזאת אך אל-תסרו מאחריו יהוה ועבדתם את-יהוה בכל-לבבכם;²¹ לא תסרו כי | אחריו התוואר אשר לא-יוציאלו ולא-צילו כי-תרו המה;²² כי לא-יטש והו את-עמלו בעבור שמו הנגיד כי זואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם;²³ גם אנסי קדילה לי מחתה ליהוה מחדל להתפלל בעדכם והוריתי אתכם בذرר הטובה והשרה: ארך | יראו את-יהוה ועבדתם אותו באמת בכל-לבבכם כי ראו את-אשר-הגדל עמכם;²⁵ ואם-הרע תרעו גם-אתם גם-מלךכם תשפונו;

12:10 ויאמר | lemma = "אמר" x-morph= "He,C:Vqw3ms" 11:10 ויאמר | lemma = "אמר" x-morph= "He,C:Vqw3ms"

Chapter 13

1 בר-שנה שאל במלךו ושתי שנים מלך עלי-ישראל;² ובחרילו שאל שלשת אלפיים מישראל ויהו עם-שאול אלפיים במקמש וברה בית-יאל ואף הוא עם-יונתן בגביעת בנימין ויתר העם שאל איש לאלהין;³ ניר יונתן את נציב פלשטים אשר בנבע וישמעו פלשטים ושאל תקע בשופר בכל-הארץ לאמר ישמעו העברים;⁴ וכל-ישראל שמעו לאמר הכה שאל את-נצחוב פלשטים וגמ-ינבאש ישראל בפלשטים ויצעקו העם אחרי שאל הגולן;⁵ פלשטים נאפסו | להלחתם עם-ישראל שלשים אלף רכוב ושת אלפים פרשים ולעם כתול אשר על-שפת-הים לרוב וועלן יתחנן במקמש קדמת בית או;⁶ ואיש ישאל ראו כי צרלו כי גנש העם ותחבאו העם בפערות ובחוותים ובסלעים ובצרכיהם ובברחות;⁷ עברים עברו את-הירדן ארץ גד וגלעד ושאל עוזנו בגולן וכל-העם חרדו אחריו;⁸ וויחל¹³ שבעת ימים למועד אשר שמאלו ול-יבא שמאלו הגולן וופץ העם מעלה;⁹ ויאמר שאל הגנו אליו העלה והשלמים וועל העלה;¹⁰ ויהי כתולות העלה והנה שמאלו בא וויא שאול לקראתו לברכו;¹¹ ויאמר שמאלו מה עשית ויאמר שאל כי-ראיתי כי-גוף העם מעלי ואתה לא-יבאת למועד הימים

ופולשתים נאספים מכמש: ¹² ואמר עתה ירדו פולשתים אליו הגליל ופni יהוה לא חליית ואתאפק ואעליה העלה: ס ¹³ ויאמר שמאול אל-שאול נסכלת לא שסcolaת את-מצות יהוה אל-לור אשר צור כי עתה הcin יהוה את-סכלתך אל-ישראל עד-עולם: ¹⁴ ועתה סכלתך לא-תיקום בקש יהוה לו איש כלבבו ויצוחו יהוה לנגיד עלי-עמו כי לא שמרת את-אשר-צוב יהוה: ¹⁵ ויקם שמאול ויעל מורה-גמל גבעת בנימן ויפחק שואול את-העם הנמצאים עמו כSSH מאות איש: ¹⁶ שואול ויונתן בן-ו והעם הנמצא עלם ושבים בגבעת בנימן ופולשתים חנו במקמש: ¹⁷ ויצא המשחית ממחנה פולשתים שלשה ראשים הראש אחד ופה אל-דרר עפרה אל-ארץ שועל: ¹⁸ והראש אחד-פונה דר בيت חרון והראש אחד יונחה דר-הגבול הנשוך על-ידי הצבאים המדבירה: ¹⁹ וחרש לא ומצא בכל ארץ ישראל כי-אמר ²⁰ פולשתים פנו יעשן העברים חרב או חנית: ²⁰ וירדו כל-ישראל הפולשתים לטלוש איש את-מתרשותו ואת-אתו ואת-קרדמו ואת-מוחרטו: ²¹ והוא בזים מלחתה ולא נמצא חרב וחנית ביד כל-העם הפשירה פום למחשת וקאות ולשיש קלשון ולהקרדמים ולחטיב הדרבן: ²² והוא בזים מלחתה ולא נמצא חרב וחנית ביד כל-העם אשר את-שואול ואת-יונתן ותמצוא לשואול ולyontan בזים: ²³ ויצא מצב פולשתים אל-מעבר מכמש:

8 ¹¹ ויזחל | lemma= "יזחל" x-morph= "He,C:Vhw3ms" c:H3176 strong= "strong= "H0559" x-morph= "He,Vqp3ms" lemma= אמר | ² אמר | 13:19

Chapter 14

¹ יהי היום ויאמר יונתן בירשואול אל-הנער נשא כליו לכה ונעבירה אל-מצב פולשתים אשר מעבר הלו ולא-באיו לא הנגיד: ² שואול יושב בקצה הגבעה תחת הרמן אשר במנרו והעם אשר עמו כSSH מאות איש: ³ ואחיה בר-אחותוב אח'י איבנד | בר-פינחס בר-עלי כהן | יהוה בשלו נשא אפוד והעם לא ידע כי הילר יונתן: ⁴ ובין המבורת אשר בקש יונתן לעבר אל-מצב פולשתים שנ-הסלו מהעיר מזה ושראסלע מהעיר מזה ושם האחד בוצץ ושם האחד סנה: ⁵ המש האחד מצוץ מצפון מול מקמש והאחד מונגב מול גבעה: ⁶ ויאמר יונתן אל-הנער נשא כליו לכה ונעבירה אל-מצב הערלים האלה אויל יעשה יהוה לנו כי אין ליהו מעזר להוציא ברב או במעט: ⁷ ויאמר לו נשא כליו עשה כל-אישר בלבנן נתה לך הנני עמק כלבנן: ⁸ ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים אלהאנשים ונגליינו אליהם: ⁹ אם-כח ואמרו אלינו דמו עד-הגיגנו אליכם ועמדנו תחתינו ולא עלה אליו: ¹⁰ ואמכה יאמרו עלו עליון ועלינו כירנתם יהוה בידנו וזה-לנו האות: ¹¹ ייגלו שנייהם אל-מצב פולשתים הנה עברים יוצאים מוקחיםם אשר התchapודם: ¹² ויענו אנשי המכח את-יונתן | ואת-נשא כליו ואמרו עלו עליון ונודעה אתכם דבר פ ויאמר יונתן אל-נשא כליו עלה אחריו כירנתם יהוה ביד ישראל: ¹³ ויעל יונתן על-ידיו ועל-רגלו ונשא כליו אחורי ויפלו לפניו יונתן ונשא כליו מומותת אחורי: ¹⁴ ותהי המכח הראשנה אשר הכה יונתן ונשא כליו כעשרים איש בבחזיו מענה צמד שדה: ¹⁵ ותהו חרדה במחנה בשדה ובכל-העם המכב' והמשחית חרדו גסירה ותרצע הארץ ותמי לחרכת אליהם: ¹⁶ ויראו הצפים לשואול בגבעת בנימן והנה ההם נכווג וילך וholes: ¹⁷ ויאמר שואול לעם אשר אתו פקדונו וראו מי הילך מעמו ויפקדו והנה אין יונתן ונשא כליו: ¹⁸ ויאמר שואול לאחיה הנטה ארון האלים כירחה ארון האלים ביום ההוא ובני ישראל: ¹⁹ והיה עד דבר שואול אל-הכהן וההמון אשר במחנה פולשתים וילך הילך ורב פ ויאמר שואול אל-הכהן אסף ייכון: ²⁰ ויעק שואול וככל-העם אשר אותו ויבאו עד-המפלקה והנה הילך חרב איש ברעה מהומה גדולה פא: ²¹ והעברים הוו לפולשתים כאחטול שלשות אשר על עם במחנה סבב וגסירה להיות עם-ישראל אל-אשר עם-ישראל אשר עם-ישראל וונתן: ²² וכל איש וישראל המתחכאים בהראפרום שמעו כירנסו פולשתים וינדקן גסירה אחרים בחריהם במלחמה: ²³ ויעש יהוה ביום הרוח את-ישראל והמלחמה עברה את-ביבית און: ²⁴ איש-ישראל גנש ביום ההוא ויאל-שאול את-העם לאמר ארור האיש אשר-יאכל לחם עד-הערוב ונקמתי מאיבוי ולא טעם כל-העם לחם: ²⁵ וככל-הארץ באו בעיר והתי דבש על-פני השדה: ²⁶ ויבא העם אל-העיר והנה הילך דבש ואינטשיג ידו אל-פוי כיראה העם את-השבעה: ²⁷ ויענו כל-העם לא-שמע בהשכעת אביו את-המפלקה וישלח את-הכח הנטה אשר בידיו ויטבל אותה בעירת הדבש וישב ידו אל-פו ותארה: ²⁸ ויען איש מורה עם ויאמר השבע השבע אביך את-הכח המטה אשר בידיו ערך אביך את-הארץ וראנו כיראו עינו כי טעמתי מעט דבש זהה: ²⁹ אף ליאכל היום העם משל איבוי אשר מצא כי עתה לא-רבתה מכבה בפולשתים: ³⁰ יינו ביום הזה צאן ובקר ובקר ובקר ובקר ויער העם מכך: ³² ויעט ³² העם אל-השלל ³³ ויקחו צאן ובקר ובקר ובקר ובקר העם על-הדם: ³³ וונגידו לשואול לאמר הנה העם חטאים ליהוה לא-כל על-הדם ויאמר בגדתם גלו אל-היום גדויה: ³⁴ ויאמר שואול פכו בלם ואמרתם להם הגישו אליו איש שורר ואיש שיוון ושחתתם בזה ואכלתם ולא-תחטטו ליהוה לא-כל אל-הדם ויגשו כל-העם איש שורר בינו היללה וישחוטם: ³⁵ וונגן שואול מזבח ליהוה את-החול לבנות מזבח ליהוה: ³⁶ ויאמר שואול נרצה אחורי פולשתים | לילה ונבנה בהם | עד-איור הבקר ולא-נשאר בהם איש ויאמרו כל-הטוב בעינוך עשה ס ויאמר הכהן נקרבה הלם אל-האללים: ³⁷ ישאול שואולabal הרים הארץ אחורי כל-שיטים התתנים ביד ישראל ולא ענהו ביום הום: ³⁸ ויאמר שואול גנש הלם כל פונות העם ודוע וראו במטה היטה החטאת הזאת: ³⁹ כי חיה יהוה המושיע את-ישראל ולא ענהו ביום הום כי אמי-שנין בזים מות ואין ענהו מכל-העם: ⁴⁰ ויאמר אל-כל-ישראל אתם תהיו לעבר אךד ויאמרו העם אל-שאול היטוב בעינוך עשה ס: ⁴¹ ויאמר שואול אל-היום וישראל בבה תמים ולכך יונתן והעם יצאו: ⁴² ויאמר שואול הפליו ביני ובין יונתן בני וילך יונתן: ⁴³ ויאמר שואול אל-יונתן הנטה לי מה עשיתה ויגדלו יונתן זיאמר טעם טעמתי בקצת המטה אשר-בידי מעת דבש הני אמות: ⁴⁴ ויאמר שואול כה-יעשה אל-הימים וככה יוסף כירמות מותם יונתן: ⁴⁵ ויאמר העם אל-שאול הונתן | מות אשר עשה הטעמה הגדולה הזאת בישראל כל-לה קריינה אם-ייפול משערת ראשו ארצה

כירעם אליהם עשה היום ויפדו העם את יונתן ולא-מת: ⁴⁶ ויעל שאל מאחרי פלשתים ופלשטים הלא למקומם: ⁴⁷ ושאל לך המלווה על-ישראל וללחם סביב | בכל-אֹבוֹ בְּמוֹאָב | ובבנערעמן ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל אשר-זוננה ורישע: ⁴⁸ ויר את-עמלק ויצל את-ישראל מיד ששוה: ⁴⁹ ויויהו בני שאל יונתן וישוע ומילכישוע ושם שטי' בנותיו שם הבקירה מורה ושם הקתנה זיקל: ⁵⁰ ושם אשת שאל אחינעם בת-אחימען ושם שר-צבאון אבינר בר-בר דוד שאל: ⁵¹ וקיש אב-ישאל נור אב-יאנער גרא-באיאל: ⁵² ותיה הפלחה פזקה על-פלשטים כל ומי שאל וראה שאל כל-איש גבור וכלבנ-חיל ואספהו אל-יוס.

"strong= "c:H7200" x-morph= "He,C:Vqw3fp" lemma= "ראה" | 14:27

"strong= "c:H6213a" x-morph= "He,C:Vqw3ms" lemma= "עשה" | 14:32

"strong= "H7998" x-morph= "He,Ncmtsa" lemma= "שלל" | 14:32

Chapter 15

¹ נאמר שמאלאל אל-שאולatoi שליח יהוה למשחר למלך על-עמנו על-ישראל ועתה שמע לעול דבריו יהוה: ² כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר-עשה עמלק ליישרל אשר-שם לו בذر בעלתו מצרים: ³ עתה לך והכיתה את-עמלק והחרמתם את-כל-ישראל ולא תחמל על-יו והמתה מיישע עד-asha מהלען ועד-שה מגמל ועד-שה מוגמל ועד-המורות: ⁴ וישמע שאל את-העם ויפקדם בטלמים מאיתם אל-ך רגלי ועתרת אלפים את-איש יהזה: ⁵ ובא שאל עד-עיר עמלק וירב בנהן: ⁶ ואמור שאל אל-הקבינו לכוכו סרו רדו מתוך עמלק פנא-אפסן עמו ואתה עשיתך חסד עמכ-לבני ישראל בעלותם מצרים וגיר קני מטור עמלק: ⁷ נז שאל את-עמלק מחילה בזק שור אשר על-פני מצרים: ⁸ ויתפש את-אגן מל-עמלק כי וא-כל-העם החרים לפירחוב: ⁹ ויחמלו שאל והעם על-אנג ועל-מיטב הצען והבקר המשנים ועל-הכרמים ועל-כל-הטוב ולא אבו החרימים וכלה-הילאקה נמבה נומס אתה החרים: ¹⁰ ויהי דבריהו אל-שומואל לא-אמר: ¹¹ חומתי כיר-המכלתי את-שאול למלך כדי-שב מאחרי ואת-דבוי לא הקים וחיר לשמאלא ויזעק אל-יהוה כל-הילאה: ¹² וישכם שמאלאל לקראת שאל בבקר ויגד לשמאלא לאמר בא-שאול הרכלה והנה מציב לו זד ויסב-יעבר וירד הגלג: ¹³ ויבא שמאלאל אל-שאול ויאמר שאל שאל ברוך אתה ליהוה הקmittiy את-דבר יהוה: ¹⁴ ויאמר שמאלאל וממה קול-הצאן זה בא-זני וקזל הבקר אשר אני שמע: ¹⁵ ויאמר שאל מעמלקי הביומים אשר חמל העם על-מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת-היה יותר החרמוני: ¹⁶ ויאמר שמאלאל אל-שאול הרף ואגודה לנו את אשר דבר יהוה אליו ¹⁷ ויאמר שמאלאל הלו א-מ-יקטן אתה בעיניך בראש שבטי ישראל אתה וימשך יהוה למלך על-ישראל: ¹⁸ וישליך יהוה בذرיך ואמר לך והחרמתה את-החסטיים את-עמלק ולוחמת בו עד כלותם אתם: ¹⁹ ולמה לא-שמעת בקוץ יהוה ותעט אל-השלל ותעש הרע בעיני יהוה: ²⁰ ויאמר שאל אל-שומואל אשר שמעתי בקוץ יהוה ואלך בذرיך אשר-שלחני יהוה זבא-יא וא-באי את-אגן מלך וא-כל-החרמותי: ²¹ ונקח העם מפה של צאן ובקר ראשית והחדר לזבח ליהוה אלהיך בgalgal: ²² ויאמר שמאלאל החפש ליהוה בעלות זבחים כשמע בקוץ יהוה הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אוילים: ²³ כי חטא-קנס מרוי ואון ותרפים הפצר וכן מססת את-דבר יהוה ומאסן מלך: ²⁴ ויאמר שאל אל-שומואל חטאתי כי עברתי את-פי יהוה ואת-דבורי כי וראתי את-העם ואשפע בгалל: ²⁵ ועתה שא נא את-חטאתי ושוב עמי ואשתחו ליהוה: ²⁶ ויאמר שמאלאל אל-שאול לא אשוב עמו כי מאססת את-דבר יהוה ומאסן יהוה מהיות מלך על-ישראל: ²⁷ ויטב שמאלאל ללקת ויחסק בכנר-מעילו ויקרע: ²⁸ ויאמר אל-יו שמאלאל קרע יהוה את-מלךות ישראל מעליין הימים ונתנה לערק הטוב מפן: ²⁹ וגם נצח ישראל לא ישקר ולא יחתם כי לא אדם הוא להנחתם: ³⁰ ויאמר חטאתי עתה כבدني נא נגד זקי-עפי וניד ישראל ושוב עמי והשתחו ליהוה אלהיך: ³¹ ותש שמאלאל אחריו שאל ושתחו שאל ליהוה: ³² ויאמר שמאלאל הגישו אליו את-אגן מלך וילך א-גנ א-גנ מעדנט ויאמר א-גנ סר מר-החותם: ³³ ויאמר שמאלאל כאשר שכלה שיט חרבך קו-תשכל מנשים א-פ-ר ושפ-ר שמאלאל את-אגן לפנו יהוה בgalgal: ³⁴ וילך שמאלאל הרמתה ושהוא על-הביתו גבעת שאל: ³⁵ ולא-יש שמאלאל לזרות את-שאול עד-יום מותו כי התאבל שמאלאל אל-שאול יהוה נקם כיר-המילן את-שאול על-ישראל:

"strong= "c:H0559" x-morph= "אמור" lemma= "אמור" | 15:16

Chapter 16

¹ נאמר יהוה אל-שומואל עד-מתני אתה מתאבל אל-שאול ואני מסתוי מלך על-ישראל מלא קורן שמון ואר אשלחן אל-ישע בית-המלחמי זיראיתי בנתנו לי מלך: ² ויאמר שמאלאל אויך אלך ושמע שאל והרגני ס ויאמר יהוה עגלת בקר תקח בזיך ואמור לך זבח ליהוה בא-תמי: ³ והראת לישוי בזבח ואנכי אוד-יער את-אשר-תעשה ומשות ל-ך את-אשר-אכאר אליך: ⁴ וישמע שמאלאל את אשר דבר יהוה יבא בית לחים ויחרדו זהני העיר לקוראותו ויאמר שלם בזיך: ⁵ ויאמר | שלום לזכך ליהוה באת-התקdash ובאתם את-בזבח וקידש את-ישע ואת-בנוי ויקרא להם לזכך: ⁶ ויהי בבואם וירא את-אליאב ויאמר אך נגד יהוה משיחו: ⁷ ויאמר יהוה נגד יהוה מושיח: ⁸ לא-אשר וראה האדם כי האדם יראה לעינים יהוה וראה ללבב: ⁹ ויהי וא-בנין-זב ויעברחו לפניו שמאלאל קומתו כי מסתיתו כי לא-אשר וראה האדם כי האדם יראה לעינים יהוה וראה ללבב: ¹⁰ ויעבר ושיעשב בנו לפניו שמאלאל ויאמר שמאלאל אל-ישע ויאמר גם-בזעה לא-בזהר יהוה: ⁹ ויעבר ושיעשב ויאמר גם-בזעה לא-בזהר יהוה: ¹⁰ ויעבר ושיעשב בנו לפניו שמאלאל ויאמר שמאלאל אל-ישע

לא בחר יהוה באלה;¹¹ ויאמר שמו אל אלישע התמו הנערם ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה בצאן ויאמר שמו אל אלישע שלחה וקחנו כ' לא נסב עד דברו פה:¹² ושלח וביאהו והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי פ ויאמר והנה קום משחחו כי זה הוא:¹³ וקח שמו את קרנו השמן וימשח אותו בהרב אליו ותצלח רוח יהוה אליך מרים מהיום ההוא ומעליה ויקם שמו אל וילך הרמותה:¹⁴ עם שאל ובעתתו רוח רעה מאת יהוה:¹⁵ ויאמרו עבדי ישאל אליו הנה נא רוח אלהים רעה מבעתן:¹⁶ אמר נא אדוננו עבדיך לפניך בקהלו איש ידע מנגן בכינור והוא בהיות עליך רוח אלהים רעה וגנן בדין וטוב לך:¹⁷ ויאמר שאל אל עבדיך והוא זע לישם ובבאותם אליו:¹⁸ וכן אחד מהנערם ויאמר הנה ראיינו בן לישן בית הלחמי ידע גנגן וגבור מיל ואיש מלכחה ובבון דבר ואיש תאר יהוה עמו:¹⁹ ושלח שאל מלכים אל אלישע ויאמר שלחה אליו את דוד בנה אשר בצאן:²⁰ ויקח ושוי חמור לחם ונודין וגדי עזים אחד ושלח עמו: במדבר בנו אל ישאל:²¹ ויבא דוד אל שאל ויעמד לפניו ויאהבה ממד ויהילו נשא כלים:²² ושלח שאל אל אלישע לאкар יענד נא דוד פנוי כירמץ חן בעני:²³ וזה בהיות רוח אלהים אל שאל ולkeh דוד אתי כינור וגנן בדין ורוח לשאול וטוב לו ושרה מעליו רוח רעה:²⁴

Chapter 17

1 ויאספו פלשתים את מלחניהם למלחמה ויאספו שכח אשר ליהודה וניחנו בירושכה ובירע עזה באפס דמים:² ושאל ואיש יישרל נאSpo ייחנו בעמק האלה ויערכו מלחמה לקרבת פלשתים:³ ופלשתים עדים אל ההר מה וישראל עדים אלהר מזיה והניא בנייהם:⁴ ויצא איש הבנאים ממוקנות פלשתים גלית שמו מגת גביהו שש אסות וחרת:⁵ וכובע נחשת עליראו ושרון קשחים הוא לבוש ומשקל השIRON חמשת אלפים שקלים נחשת:⁶ ומצתת נחשת עלרגלו ויכיו נחשת בין כתפיו:⁷ וענץ¹¹ חניתה מנור ארלים ולהבת חניתה שמאota שקלים ברונו ונשא הצעה הלך לפניו:⁸ ויעמוד ויקרא אל מערכת שראל ויאמר להם لما תצאו לעיר מלחמה הלא אנט הפלשתי ואתם עבדים לשאל ברודלכם איש וירד אליו:⁹ אם יוכל להלחם אתו והכני והיונו לכם לעבדים ואם אמי אוכליו והכיתו והייתם לנו לעבדים ועבדתם אתנו:¹⁰ ויאמר הפלשתי אני חרופتي את מערקoti ישראל היום הזה תנורי איש ונלחמה ייחד:¹¹ וישמע שאל בוינו שאל את דברי הפלשתי האלה וחתנו וראeo כאד:¹² ויזוד בראיש אפרטו היה מבית לחם והויה ושוי ולו שמנת בנים והאיש בינו שאלzioni באנשי:¹³ וולכו שלשת בני ישע הגדלים הילכו אחר ישאל למלחמה ושם | שלשת בנו אשר הילכו במלחמה אליאב הבכור זkan בא מושבם: אביגד והשלישי שמה:¹⁴ ויזוד הוא הקטן ושלשה הגדלים הילכו אחורי שאל:¹⁵ ויזוד הלך ושב מעל שאל לרעות את צאן אביו בותechim:¹⁶ וויש הפלשתי השם והערב ויתיב אבראים יומם:¹⁷ ויאמר ישוי לדוד בנו קח נא לאחיך אויפת הקliaה הזה וועשה לחם הזה וכילאש ושודאל בעמק האלה נלחמתם:²⁰ ווישם דוד בבר ויטש אבראים על שמר וישא וולך כאשר צחו וויבא המעלגה והמל היצא אלה הפערקה והרעו במלחמה:²¹ וונגר ישראל ופלשתים מערקה לקרבת מערקה:²² ווישט דוד את הגלים מעלו עליד שומר הכלים וירץ המערקה ויבא וישאל לאחיו לשולם:²³ וזהו | מדבר עולם והנה איש הבנים עלה גלית הפלשתי שמו מגת פלשתים זידבר כדברים האלה וישמע דוד:²⁴ וכל איש וישראל בראותם את האיש ונבשו מפנו ויראו מאד:²⁵ ויאמר איש ישראל הראותם קאייש העלה הזה ליחר את ישראל אליאב הילך | עשר גדויל ואת בתו יתילו ואת בית אביו וועשה חפשי בשושן:²⁶ ויאמר דוד אל האנשיים העמידים עמו לאמר מה עשה לאייש אשר כהה את הפלשתי היל והסיר חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי הערל הזה כי חרוף מערקoti אליהם חיים:²⁷ ויאמר לו העם קדרה הזה לאמר כה וועשה לאייש אשר יקנו:²⁸ וישמע מערקoti פלשתים זידבר אל האנשיים וחררא אליאב אליאב זידבר ויאמר | מה זה זרחת ועלמי נטשת מעט הצאן הילו במדבר אונז דעתי אט זדר נארת רע לברב כי למגע ראות המלחמה וידת:²⁹ ויאמר דוד מה עשיית עתה היל ואיך דבְרָה זידבר אונז דעתי אט זדר נארת רע לברב כי למגע ראות המלחמה וידת:³⁰ ויסב מצללו אל מול אחר ויאמר כדבר הזה ווישבבו העם דבר קדרה הראשון:³¹ וישמעו הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפנישאל ויקחוה:³² ויאמר דוד אל שאל אל ייפל לבאים עליו עבדך יילר וולחים עם הפלשתי הזה:³³ ויאמר שאל אליך לא תוכל לילכת אל הפלשתי הזה להלחם עמו כי גער אתה והוא איש מלחמה מנערו:³⁴ ויאמר דוד אל שאל רעה היה עבדך לאביו בצאן ובאה הארי ואת הדרוב ונשא מה עדר:³⁵ וויאתאי אחורי והכתו והצתי מפיו ויקם עלי והחתקתי בזקנו והכתו והמתו:³⁶ גם את הاري גמזה זוב הכה עבדך וזה הפלשתי הערל הזה כאחד מהם כי חרוף מערקoti אליהם חיים:³⁷ ויאמר זידוד היה אשר הצלני מיד הארי ומיד הדב הוא יצילני מיד הפלשתי הזה ס ויאמר שאל אליך זידוד לך וזהו יראה שאל לילכת כי לא-ינסה ויאמר זידוד אל שאל לא אוכל לילכת באלה כי לא נסיתו וסרים דוד מעלו:⁴⁰ ויקח מקלם בידיו ויבחר לו חלקי אבני | מזרה נמל וישם אתם בכל הרים אשRELו ובזילוקט וקהלע בידיו ויגש אל הפלשתי:⁴¹ וילך הפלשתי היל וקרב אליך זידוד והאיש נשא הצנה לפניו:⁴² ויבט הפלשתי ויראה את זידוד ויבזהו כיריה נער ואדמוני עם יפה מראה:⁴³ ויאמר הפלשתי היל זידוד הכלב אונז כיראה בא-איל במקלות וקלל הפלשתי את זידוד באלו:⁴⁴ ויאמר הפלשתי אליך זידוד לך אל ואתנה את בשרך לעז השמיים ולברחות השדאה:⁴⁵ ויאמר דוד אל הפלשתי אתה בא אל בחרב ובחרנית ובכידון ואנכי בא-איל בשם יהוה צבאות אלהי מערקoti ישראל אשר חרפת:⁴⁶ ההיום הזה וויגרך יהוה בידיו והכיתך ומסרתי את ריאשך מעלי ונתה פג'ר מלחנה פלשתים היום הזה לעז השמיים ולחתת הארץ זידע כל הארץ כי יש אליהם לישראל:⁴⁷ וידען כל הקהיל הזה כי לא בחרב ובחרנית יהושע יהוה כי ליהוה המלחמה וננו אתכם בדינו: והיה כירקם הפלשתי וילך וקרב לקרבת דוד וימחר דוד וירץ המערקה לקרבת הפלשתי:⁴⁹ ווישט דוד את זידוד אל היל ויקח משם ابن ויקלע וויר את הפלשתי אל מצחו ותבע האבן במצחו וויל על פניו ארצה:⁵⁰ וויחזק דוד מוויה הפלשתי בקהל ובאבן וויר את הפלשתי

וימיתחו וחרב אין בידך: ⁵¹ ויזח דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח את תחרבו וישלפה ממעורה וימתלהו ויכרת ביה את רראשו ויראו הפלשטים כימות גברים וניסו: ⁵² ויהונתן אנטו ישראאל והודה וירעו וירדו את הפלשטים עד באנגיא ועד שעוני עקרון ופלו חלי פלשדים במדבר שערים ועד עקרון ועד גת ⁵³ ונשבו בני ישראל מדליק אחורי פלשדים וישסו את מלחניהם: ⁵⁴ ויזח דוד את רראש הפלשתי ויבאהו ירושלים ואת כליו שם באלהו: ⁵⁵ וקראות שאל את דוד יצא ל夸את הפלשתי אמר אל אבנור שר הצבאה ברמיזה הנער אבנור ואמר אבנור חיינפסה המלך אסיזעטה: ⁵⁶ וכשה דוד מוכחות את הפלשתי ויזח את הפלשתי בידיו: ⁵⁷ ויאמר אליו שאל באנטוי אתה הנער ויאמר דוד בזעדר יש בית הלחמי: ⁵⁸

"strong= "c:H2671" x-morph= "חַז" | lemma= חז | ¹¹_{17:7}

"strong= "m:H4631" x-morph= "He,R:Ncfpc" lemma= מערת | ²_{17:23}

Chapter 18

¹ ויהי ככלתו לדבר אל שאל ולפש ויהונתן נקשרה בנפש דוד ויאבהו ¹¹ יהונתן כנפשו: ² ויהחחו שאל ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו: ³ ויכרת יהונתן ודוד ברית באבתו אטו כנפשו: ⁴ יתפשת יהונתן את הבעל אשר עליו ויתנהו לדוד ומפניו ועד חרבן ועד קשתו ועד חגרן: ⁵ ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאל ישכל וישמהו שאל על אנשי המלחמה ויטב בעני קל העם וגם בעני עבדו: ⁶ ויהי בבאים בשוב דוד מהគות את הפלשתי ותצאנה הנשים מכל עיר ישראל לשור ¹² ומהחולות ל夸את שאל המלך בתפים בשמה ובשלשים: ⁷ ותענינה הנשים המשகעות ותאקרו הכה שאול באלו ¹³ ואלפיו ¹⁴ דוד ברכתיו: ⁸ ווחר לשאל מאי וירע בעני הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו האלפים ועד לו אף המלוכה: ⁹ ויהי שאול עז ¹⁵ את דוד מהיום ההוא והלאה: ¹⁰ ויהי מלחמות ותצלח רוח אליהם | רעה | אל שאל ותתנה באטוריה ודוד מנגן בזיו כיום | ביום ומהנית ביד שאל: ¹¹ ויט שאול את החנות ויאמר אכה ביד ובכך ויסב דוד מפניהם פעמים: ¹² וירא שאול מלפני דוד כי היה עמל ועם שאול סר: ¹³ וירא שאול אשר הוא שאל מעמו וישמהו לו שר אל ויצא ויבא לפניו קעם: ¹⁴ ויהי דוד לכל ערכיו ¹⁵ משכיל ואל ובר מפניהם: ¹⁶ וכל ישראל ויהוה אהב את דוד כי הוא יוציא ובא לפניו אהב ויאב לאפניהם: ¹⁷ ויאמר שאול אליך הננה בת הגדולה מרוב כתיה אתה אטילב לאשה אחר היהי לבנו תול והלטם מלחות יהוה ושאל אל תהה ידי בו ותהי בו יד פלשדים: ¹⁸ ויאמר דוד אל שאל מי אני וכו' משפט אביכי בישראל כי איה חתן למך: ¹⁹ ויהי בעת תא את מבר בת שאל לדוד והוא נתנה לעדריאל המחלתי לאשה: ²⁰ ותאבה מיל בת שאל את דוד וגדו שאל וישר הדבר בענייו: ²¹ ויאמר שאול אתנה לו ותהי לו לモך ותהי לו למלך וכו' יד פלשדים ויאמר שאול אליך בשתים תחתן כי היום: ²² ויצא שאל את עבדיו ¹⁶ דבר אליך בטל לאמר הנה חוץ בר הפלך וכל עבדי אהבון ועתה התחתן במלך: ²³ וידבר עבדיו שאל באזני דוד את הבדנים האלה ויאמר דוד הנקלה בעיניכם התחתן במלך ואני אישך ונקלה: ²⁴ ונגדו עבדי שאול לו לאמר דברים האלה דבר דוד: ²⁵ ויאמר שאול כהית אמרו לדוד אויך פצץ למלך ואני במלך כי במאה ערלוות פלשדים להנקם באובי המלך ושאל כל שאל להפל את דוד ביד פלשדים: ²⁶ ויגדו עבדיו לדוד את הבדנים האלה וישר הדבר בעני דוד להחתן במלך ולא מלאו הימים: ²⁷ ויקם דוד ולך | הvae ואנשיו וניר בפלשדים מאתיים איש ובא דוד את ערלוותיהם ומלאות למלך להחתן במלך ויתרלו שאול אטמייל בתו לאשה: ²⁸ וירא שאול נגיד עבדי כי יהוה עסיך ועוד שאל לארא מפנין דוד עוד ויהי שאול אב את דוד כל הימים: ³⁰ ויצאו שני פלשדים ויהי | מז' צאתם שלך דוד מכל עבדי שאל ויקר שמו מאד:

"strong= "c:H0157" x-morph= "אהב" lemma= יאהבו | ¹¹_{18:1}

"strong= "I:H7891" x-morph= "שיר" lemma= לשיר | ²_{18:6}

"strong= "b:H0505" x-morph= "אלף" lemma= באלו | ³_{18:7}

"strong= "H5771" x-morph= "עוז" lemma= עוז | ⁴_{18:9}

"strong= "H1870" x-morph= "דרך" lemma= דרכו | ⁵_{18:14}

"strong= "H5650" x-morph= "עבד" lemma= עבד | ⁶_{18:22}

Chapter 19

¹ וידבר שאל אל יונתן בנו ואל כל עבדי להמית את דוד ויהונתן בזשאול חוץ בזוד לאמר מבקש שאל אביה להמית ועתה השמרנאנ בברק וישבת בסתר וחכמת: ² ואני יצא ומכמתי לדוד אבוי בשדה אשר אתה שם ואני אדבר בך אל אבוי וראיתי מה והגדי לך: ³ וידבר יהונתן בזוד טוב אל שאל אבוי ואכאר אליו אל יטלא המלך בעבדו בזוד כי לאו חטא לך וכי מעשיו טוב לך. מאד: ⁵ ווישם את נפשו בכפו ויר את הפלשתי ויעש יהוה תשועה גדולה לכל ישראל ראית ותשכח ולמה תחטא בזם נקי להמית את דוד חנן: ⁶ וישמע שאל בקזול ויהונתן ישבע שאל כי היה אסיזות: ⁷ וירא יהונתן לזר ויגדל לו וניר עבדי יהונתן את כל הבדנים האלה ויבא יהונתן את דוד אל שאל ויר לפגיו כאטמול שלשות: ⁸ וטסף המלחמה להוות ויצא דוד וילחם בפלשדים ויר בהם מכיה גדולה וינסנו מפניהם:

9 ותחה רוח יהוה | רעה אל-שאול והוא בביתו יושב ומינו בידיו ודוֹד מנגן ביד: ¹⁰ ויבקש שאל להכotta בחרנית בדרכו ובקר ויפטר מפני שאול ויר את-החנита בקירות דוֹד נס ימלט בלילה הוא: ¹¹ וישלח שאל מלאים אל-בית דוֹד לשמרו ולהמינו בברק ותג זדור מיכל אשר לאמור אם-איונך ממלאט אט-ינפשן הלילה מחר אתה מומת: ¹² ותזרד מיכל את-דוֹד بعد החלון וילר ויברכ ויפול: ¹³ ותקח מיכל את-התרפים ותשם אל-המיטה ואת כביר העזים שמה מראותיו ותכס בגבג: ¹⁴ וישלח שאל מלאים לקחת את-דוֹד ואת-מר חלה הוא: ¹⁵ וישלח שאל אל-מייל למה כהה רמיינוי ותשלווי את-איוני יומלט ותאמר מיכל אל-שאול והנה התרפים אל-המיטה וכביר העזים מראותיו: ¹⁷ ויאמר שאל אל-מייל למה כהה הרמטה ונגדלו את כל-אשר עשה לו שאל וילך הוּא ושומאל וישבו בנויות: ¹⁹ ויגד למאיתך: ¹⁸ זדור ברקה וימלט ויבא אל-שומאל הרמטה ונגדלו את כל-אשר עשה לו שאל וילך הוּא ושומאל וישבו בנויות: ²⁰ וישלח שאל מלאים לקחת את-דוֹד וירא את-התקת הנגאים נבאים ויסף שאל וישלח מלאים לשאול לאמר הנה זדור ברכמה: ²¹ ויגד לשוֹאֵל ויבא עד-בָּרוּךְ גם-המבה ותנבאו גם-המבה ותג זדור גם-המבה ותנבאו גם-המבה: ²² וילך גם-המבה ויבא עד-בָּרוּךְ גם-המבה ותג זדור גם-המבה ותנבאו גם-המבה על-כן יאמנו הגם שאל בנויות: ²³ וילך שם אל-נויות ברכמה ותג זדור גם-המבה ותנבאו גם-המבה על-הלילה על-היום ההוא וכלה-הלילה על-היום ההוא וגמ-המבה ותנבאו גם-המבה לפניו שומאל ויפל ערום כל-היום ההוא וכלה-הלילה על-היום ההוא וגמ-המבה ואמר הנה בנויות: ²³

19:18 בנות|lemma= "נויות" x-morph= "He,R:Np" b:H5121 19:19 בנות|lemma= "נויות" x-morph= "He,R:Np" b:H5121 19:20 בנות|lemma= "נויות" x-morph= "He,R:Np" b:H5121 19:21 נויות|lemma= "נויות" x-morph= "He,Np" H5121 19:22 בנות|lemma= "נויות" x-morph= "He,R:Np" b:H5121 19:23 נויות|lemma= "נויות" x-morph= "He,R:Np" b:H5121 19:24 בנות|lemma= "נויות" x-morph= "He,R:Np" b:H5121

Chapter 20

1 ויברך זדור מניות ¹ ברכמה ויבא ויאמר | לפני יהונתן מה עשית מה-עוני ומה-חטאת לפני אביך כי מבקש את-הנפשי: ² ויאמר לו חלילה לא תמות הנה לא-יעשה ² אבי זדור גדול או דבר קבול ואילגלה את-איוני ומודע וסתיר אבוי מכני את-הבדר הוה און זאת: ³ וישבע עוד זדור ויאמר ז'ע אבון כי-מצאי חן בעינך ויאמר אל-יעזרiah יהונתן פזיעצב ואולם חי יהוה ותני נפשך כי כפשע ביני ובין המות: ⁴ ויאמר יהונתן אל-זדור מהתאכני נפשך ואעשה לך: ⁵ ויאמר זדור אל-יהונתן הנה-הזהדש מחר ואנכי ישב-阿森 עם-הפלן לאכול ושלחתני ונסתרתי בשולה עד הקער השלשית: ⁶ אם-פקד יפקדי אביך ואמרת נשאל נשמי דוד לרווח בית-ליך עירו כי זבח היקים שם לכל המשפחה: ⁷ אם-יכה יאמר טוב שלום לעבדך ואמרת יהורה לו ווע צילתה הרעה מעמו: ⁸ עשית חד' על-עבדך כי בברית יהוה הבאת את-הבדר עפר ואם-ישבר עון המכינו אתה ועד-אביך ל מה-זה תבייאנו: ⁹ ויאמר זדור יהונתן חלילה לך כי | אם-יעדר אדע צילמת הרעה מעם אבוי לבוא עליך ולא אתה אגיד לך: ¹⁰ ויאמר זדור אל-יהונתן מי יגיד לי או מה-יענקר אביך קשה: ¹¹ ויאמר יהונתן אל-זדור לך וצעה השדה: ¹² ויאמר יהונתן אל-זדור וזה אלוּך ויהה אל-זדור ייחוך את-אבי כתעת | מהך השלישית והנארטוב אל-זדור ולאייז אשכח אל-זדור ולייטי את-איונך: ¹³ כה-יעשרה יהוה ליהונתן וכשה וס'ר כי-יירטב אל-אבי את-הרעיה עליך וגמיטי את-איון ושלחתו ויהלכת לשлом ויהו אעה עמר Каשר היה עמו: ¹⁴ ולא אם-יעדרני כי ליאתעשרה עמדני חסד יהוה ולא אמות: ¹⁵ וליאתcars את-הסדר מעם ביתי עד-עולם ולא בהכרת יהו אתי-אבי זדור איש מעל פני האדמה: ¹⁶ ויכרת יהונתן עמ-ביה זדור ובקשי יהוה מעד אבוי ז'וד ווֹסֶף יהונתן להשביע את-דוֹד באחבותו אתו כי-אהבת נפשו אהבוב: ¹⁸ ויאמרלו יהונתן מחר חדש ונפקחת כי יפוך מושבך: ¹⁹ ושלשת תנך מאד ובאת אל-המוקום אשר-נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האזל: ²⁰ ואני שלשת החיצים צדה אוריה לשחלי למסורה: ²¹ ווֹנָה א-שלה את-הנער לך מצא את-החיצים אם-আম-אמר אמר לנו הנה החיצים | מפרק יהונתן קחנו | ובאה כי-ישלים לה און דבר חי יהונה: ²² אם-יכה אמר לעלם הנה החיצים מפרק והלאה לך כי שלוחך יהונה: ²³ והזבר אשר דברנו און ואת-הנה יהונה ובינו עד-עולם: ²⁴ ווֹסֶף זדור בשדה ויתן החידש וישב המלך אל-המלחמ ³³ לאכול: ²⁵ ונישב המלך על-מושבך ³³ כפעם אל-מושב הכלור יקם יהונתן ושב אבונן מצך שאל ופקד מקום זדור: ²⁶ ולא-דבר שאל מאומה בזום הואה כי אמר מוקנה הוא בלתי טהור הו כי לא צהורי שנחיתת החידש השני ויפקע מקום זדור ס ויאמר שאל אל-יהונתן בזום מזוע לא-בא בראמי גם-הימים אל-המלחמ: ²⁷ ויהי מפחחתת החידש השני ויפקע מקום זדור ס ויאמר שאל אל-יהונתן בזום מזוע לא-בא בראמי גם-הימים אל-המלחמ: ²⁸ זעיר יהונתן את-שאול נשאל ונשאל נשלל עזע מעמדו עד-בית לחם: ²⁹ ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעין והוא צעהלי אחוי ועטה אם-מצאי חן בעיניך אכלטה נא ואראה את-איוני עלה לאי-בל שלחן הפלר: ³⁰ ייחר-אף שאל ביהונתן ויאמר לו גורניות הפלדות הלוֹא ידעת כי-יבחר אתה לבני-ישראל לבשתח לבשתח ולבשת ערנות אמך: ³¹ כי כל-הימים אשר ברישוי תני על-האדמה לא تكون אתה ומולצתך ועתה שלוח וחק אתו אליו כי בורות הוא: ³² ווֹעַן יהונתן את-שאול אבוי ויאמר אלה ליה עשה: ³³ זיטל שאל את-החנית עליו להכחו זדור יהונתן כי-יכלה היא מעם אבוי להmitt את-דוֹד: ³⁴ ווֹקִים יהונתן מעם השלם בחריריאך ולא-אי-כל ביום-החדש השני לחם כי געצב אל-זדור כי-יכלמו אבויוס ³⁵ ווֹיְהִי בברק ויצא יהונתן השדה למועד זדור ונער קתן עמו: ³⁶ ויאמר לנער רץ מצא נא את-החיצים אשר אני מורה הנער רץ והוא-ירעה החיצי לערבר: ³⁷ ווֹיְהִי הנער עד-הקום החיצי אשר בה יהונתן ויקרא יהונתן אחורי הנער ויאמר הכלוא החיצי מפרק והלאה: ³⁸ ווֹיְהִי יהונתן אחורי הנער מהרעה חושא אל-מעמד וילקוט נער יהונתן את-החיצים ³⁴ ייבא אל-איון יהונתן לאי-זדור מאוומה אך

יהונתן ודוד ידעו את-הדבר: ⁴⁰ויתן יהונתן את-כליו אל-הנער אשר-לו ויאמר לו לך הביא העיר: ⁴¹הנער בא ודוד קם מאנצל הנגב ויפל לאפוי ארצה ווישתחוו שער פעמים ותשקו | איש א-תירעה ויבכו איש א-תירעה עד-זוד הגzik: ⁴²ויאמר יהונתן לדוד לך לשולם אשר שבינו שנינו אנחנו בשם יהוה לאמור יהוה יהיה | ביני ובינך ובין זרעך ובין זרעך עד-עולם: ⁹ 21

(21) ויקם וילך יהונתן בא העיר:

"strong= "m:H5121" x-morph= "He,R:Np|lemma= "גַּוְתָּה" Np" 11:20:1
 =strong= "H6213a" x-morph= "He,Tn|lemma= "עֲשֵׂה" lemma" 12:20:2
 "strong= "H3808" x-morph= "He,R|lemma= "עֲשֵׂה" lemma" 13:20:24
 "strong= "d:H2678" x-morph= "He,Td:Ncma|lemma= "חִצִּי" lemma" 14:20:38

Chapter 21

(2) ויבא דוד נבנה אל-אחיםלך הכהן ויחרד אחימלך להרעת דוד ויאמר לו מודיע אתה לבך ואיש אין אמר: ² (3) ויאמר דוד לא-חימלך הכהן המלך צני דבר ויאמר אליו איש אל-עד מאומה את-הדבר אשר-אנכי שלחך ואשר צויתך ואת-הנערים יוציאתי אל-מקום פלני אלמוני: ⁽⁴⁾ ועתה מה-יש תחת-ידך חמשה-לחם תנאה בידי או הנמצא: ⁽⁵⁾ ויען הכהן את-דוד ויאמר איז-לחם חל אל-תחתך ידי כי אם-לחם קדש יש אס-ינשمرנו הנערים אך מאשה: ⁽⁶⁾ ויען דוד את-הכהן ויאמר לו כי אם-אישה עצרה-לנו כהמול שלשים בצעתי ויהו כלי-הערים קדש והוא-דרך חל ולאף כי הום יקחש בכליו: ⁽⁷⁾ ויתן-לו הכהן קדש כי לא-יה שם לחם כי אם-לחם הפנים המקורבים מלפני יהוה לשום לחם חם ביום הלוחן: ⁽⁸⁾ ולשם איש מעבדיו שאל ביום ההוא נעצר לפני יהוה ושמו דאג הא-דמי אביך קרים אשר לשואל: ⁽⁹⁾ ויאמר דוד לא-חימלך ואין ישרפה תחת-ידך חנית א-חרב כי אם-אלה הנחיה לא-וועה תקח-לך קח כי אין ויאמר הכהן חרב גליות הפלשתי אשר-הכית | בעמק האלה הנחיה לא-וועה בשילה האפוד אם-אלה תקח-לך קח כי אין אחרית זולתה בזיה ויאמר דוד אין כנזה תנעה לי: ⁽¹⁰⁾ (11) ויקם דוד וירבה ביום-ההוא מפניהם שאל ואיל-א-כיש מלך גת: ⁽¹²⁾ ויאמר עבדיו א-כיש אליו הלו-יה דוד מלך הארץ הלא ליה לען במחלות לאמור הכה שאל בא-לפיו ⁽¹³⁾ וידוד בר-ברבנין: ⁽¹⁴⁾ וישם דוד את-הדברים האלה בלבבו וירא מaled מפניהם א-כיש מלך גת: ⁽¹⁵⁾ (16) וישנו את-טעם בעניהם ויתהיל בידם ויתו על-דלתות השער וירד ריוו אל-זקן: ⁽¹⁵⁾ ויאמר א-כיש אל-עבדיו הנה תראו איש משתגע למה תביאו אותו אליו: ⁽¹⁶⁾ חסר משגעים אני כי-הבא-תם את-זה להשתגע עלי זהה יבאו אל-ביתך:

"strong= "b:H0505" x-morph= "He,R:Acbsc:Sp3ms|lemma= "אֶלְפֹּת" lemma" 11:21:11
 "strong= "b:H7233" x-morph= "He,R:Ncfpc:Sp3ms|lemma= "רְבָּה" lemma" 12:21:11
 "strong= "c:H8427" x-morph= "He,C:Vpw3ms|lemma= "תְּהִוָּה" lemma" 13:21:13

Chapter 22

¹ וילך דוד משם וימלט אל-מערת עדלים וישמעו אחיו וכלה-בית אביו וירדו אליו שמה: ² ויתקצתו אליו כל-איש מצוק וכל-איש אשר-לו נשא וכל-איש מרדוף ויהו עליهم לשר וייהו עמו כארבע מאות איש: ³ וילך דוד משם מצפה מואב ויאמר | אל-מלך מואב יציא-נא אבוי וامي את-כם עד אשר אדע מה-יעשה-לי אלהים: ⁴ ונחתם את-פנוי מלך מואב וישבו עמו כל-ימי היוט-יד במצוותה: ⁵ ויאמר ג'ד הנביא אל-דוד לא-תש במצוותה לך ובאת-לה ארץ יהוה וילך דוד ויבא יער חרות: ⁶ וישקע שאל כי נזע דוד ואנשימים אשר אתנו ושאל יושב בגבעה תחת-האשל ברמה וחניתו ביזו וכלה-עבדיו נצבים עליו: ⁷ ויאמר שאל לעבדיו הנצבים עליו שמעורנא בני ימני גמ-לכלכם יתנו בזישי שדות וקרלים לכלכם ישים שני אלפים ושריו מאות: ⁸ כי קשותם כל-כם עלי ואינ'גלה את-אני בקרבת-בנוי עט-בר-יש וairo-חה מכם עלי וליה את-אי כי הקים בני את-עבדי עלי לא-רב כוום זהה: ⁹ ויען דאג הא-דמי והוא זאב על-עבד-ישאול ויאמר ראותי את-בר-יש בא נבה אל-אחיםלך בראחותוב: ¹⁰ וישאלilo ביהוה וצקה נתן לו ואות חרב גליות הפלשתי נתן לו: ¹¹ וישלח המלך לך רוא אל-אחיםלך בראחותוב הכהן ואות כל-בית אביו הכהנים אשר בנב ובאו כלם אל-הפלך: ¹² ויאמר שאל שמע-נא בראחותוב ויאמר הנני אדנו: ¹³ ויאמר אליו שאל ל מה קשותם עלי אתה ובזישי בתתר לו לחם וחווב ושאל לו באלהים لكم אל לא-רב כוום זהה: ¹⁴ ויען אחימלך את-המלך ויאמר וכי בכל-עבדיך כדע נאלו ונתן המלך וסר אל-משמעתך ונכבד בביותך: ¹⁵ היום החלתי לשאול-לו ¹² באלהים חיללה לי לא-ישם חיילר בעבוז זבר בכל-בית אבוי ליא-ידע עבדך בכל-זאת דבר-הטן או גזול: ¹⁶ ויאמר המלך מות תמות אחימלך אתה וכלה-בית אבון: ¹⁷ ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו והםינו | כהני יהוה כי גם-ידם עמד-ך זכרי קירבך הוא ולא גלו את-זני ¹³ ולא-אבו עבדיך המלך לשלח את-ידם לפגע בכחני יהוה: ¹⁸ ויאמר המלך לדואג ¹⁴ סב אתה ופגע בכחנים וסביר דואג ¹⁵ הא-דמי ופגע-היא בכחנים ומפת בזים ההוא שמנים וחמשה איש נשא אפוד בז: ¹⁹ ואת נב עיר-הכהנים הכה לפי-חרב מאיש ועד-אשה מעוזל ועד-יונק ושור וטמור ושה

לפי חרב: ²⁰ זימלט בז'אחד לאחיכלך בראחותוב ושם אביתר ויברכ אחרי דוד: ²¹ זיגד אביתר לדוד כי הרג שאל את כהני יהוה: ²² ויאמר דוד לאנתר וידעת בנים ההוא כירשם זואג ²³ האדרמי כיהגד יגיד לשאול אנטו סבטי בכלנפוש בית אביך: ²³ שבת אתי אלתורא כי אשריבקש אתנפשי ובקש אתנפשה כימשמרת אתה עמדך:

"strong= "H0413" x-morph= "He,R:Sp3ms lemma= אלו" ¹¹
 "strong= "I:H7592" x-morph= "He,R:Vqc lemma= שלאל" ¹²
 "strong= "H0241" x-morph= "He,Ncfsc:Sp3ms lemma= אזנו" ¹³
 "strong= "I:H1673" x-morph= "He,R:Np lemma= לדוינ" ¹⁴
 "strong= "H1673" x-morph= "He,Np lemma= דאג" ¹⁵
 "strong= "H1673" x-morph= "He,Np lemma= דוינ" ¹⁶

Chapter 23

¹ זיגדו לדוד לאמר הנגה פלשתים נלחמים בהעילה והמה שסיט אתה גרגנות: ² וישראל דוד ביהוה לאמר האLEN והכית בפלשתים והושעת את-העילה: ³ ויאמר אנסי דוד אליו הנגה אנתנו פה ביהוה וראים ואף כינלך קעה ⁵ אל-מערכות פלשתים: ⁴ וווסף עוד דוד לשאל ביהוה סיערו יהוה ויאמר קום ונך קעה כיראי נטע את-פלשתים בידך: ⁵ יילך דוד ואנשיו ¹¹ קעה וילחם בפלשתים וינהג את-מקנייהם וירם בהם מכה גדולה וישע דוד את ישבי קעה: ⁶ יהי בברכה אביתר בראחיכלן אל-דוד קעה אפוד ונך בידך: ⁷ וגדי לשאל כי-כא דוד קעה ויאמר שאל נכר אוון אליהם בידך כי נסנו לבוא בעיר דלטיטם וברוח: ⁸ ווישקע שאל את-כל-העם למלחה לרגדת קעה לצור אל-דוד ואל-אנשו: ⁹ וnidע דוד כי עליו שאל מחריש הרעה ויאמר אל-אביתר הכהן הגישה האפוד: ¹⁰ ויאמרו דוד יהוה אלהי ישראל שמע עבדך כי-מבקש שאל לבוא אל-קעה לשחת לעיר בעבורך: ¹¹ היסגרני בעלי קעה בז'אחו הירך שאל שמע עבדך יהוה אלני ישראל הגד-נא לעבדך ס ויאמר יהוה ויד: ¹² ויאמר דוד הנסגרו בעלי קעה אתי ואת-אנשי ביד-שאול ויאמר יהוה יסגרו: ¹³ ניקם דוד ואנשיו כיש-מאות אש ויצאו מעה להו ויתהלך באשר יתהלך ולשאול הגד כינמלט דוד מקעה ויחד לצתאת: ¹⁴ ושב דוד במדבר במצודות ושב בהר במדבר-זיף ובקשחו שאל כל-הימים ולא-נתנו אליהם בידך: ¹⁵ ורא דוד כי-יצא שאל לבקש את-נפשו ודוד במדבר-זיף בחרשה: ¹⁶ ויקם יהונתן בראשאול וילך אל-דוד חרשה וחוזק את-הדים באלהים: ¹⁷ ויאמר אליו אל-תירא לו לא תמazar יד שאל אבי ואתה תמלך על-ישראל ואנכי אהיה לך למשנה ובומ-שאול אבוי ידע כן: ¹⁸ ויקרתו שניהם בנית לפניו יהוה וישב דוד בחרשה יהונתן הלק לביתו: ¹⁹ ויעלו זרים אל-שאול הנבעטה לאמר הלו ווד מסתמן עמנון במאוזות בחרשה בגבעת החכלה אשר מימי היישום: ²⁰ עתה לכל-אות נפשך המלך לרגדת רד ולנו הסגירות ביד המלך: ²¹ ויאמר שאל ברוכם אתם יהוה כי-חלמתם עלי: ²² לכורא הכננו עד ודעו וראו את-מקומו אשר תריה ורגלו מי ראהו שם כי-אמר אליו ערום יערם הוא: ²³ וראו וידעו מכל הפקחים אשר יתחבא שם ושבתם אליו אל-נכון והלכתי אתכם והיה אם-ישנו בארץ וחופשטי אותו בכל אלפי יהודה: ²⁴ ונתקמו ולכו זיפה לפני שאל ודוד ואנשיו במדבר מעון בערבה אל ימיון היישום: ²⁵ וילך שאל ואנשיו לבקש ונגן לדוד וירד הסלע וישב במדבר מעון ווישקע שאל וירגץ את-הדים מדבר מעון: ²⁶ וילך שאל מצד ההר מזה ודוד ואנשיו לצד הדר מהזה והיה דוד נחוץ לכת מפני שאל ואנשיו עטרים אל-דוד ואנשיו למשם: ²⁷ ומלאר בא אל-שאול לאמר מהנה ולכה כי-פשתו פלשתים על-הארץ: ²⁸ ושב שאל מרדך אחני דוד וילך להגדת פלשתים עלין קראו למוקם ההוא סלע המחלקות: 24

(24:1) ועל דוד שם וישב במצודות עינ-גד:

"strong= "c:H0376" x-morph= "He,C:Ncmpe:Sp3ms lemma= איש" ¹¹
 ואנשו" ²³

Chapter 24

¹ (2) יהוה כאשר שב שאל מאחריו פלשתים זיגדו לו לאמר הנגה דוד במדבר עין גדי: ² (3) ויהי שאל שלשת אלףים איש בחרור מכל ישראל וילך לבקש את-הדים ואנשיו על-פנוי צורי העלים: ³ (4) זיבא אל-גדרות הצאן על-הדור ושם מעורה ובא שאל להסן את-רגלו ודוד ואנשיו בירכת הפשורה ישבים: ⁴ (5) ויאמר אנסי דוד אליו הנגה יום אשר-אמר יהוה אלון הנגה אנטו נתן את-איבן ¹¹ בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם דוד ויקרת את-כנני-המעיל אשר-לشاול בלט: ⁵ (6) יהי אחריכן ווילך בידך אנטו על אשר כרת את-כנף אשר לשאול: ⁶ (7) ויאמר לאנשיו חיללה לי כי-יהה אמי-ਆשרה את-הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח זינו בו כי-משיח יהוה הוא: ⁷ (8) וישסע דוד את-אנשיו בדברים ולא נתנו לקום אל-שאול גם מהפערה וילך בדרך: ⁸ (9) ויקם דוד אחריכן ויצא מהפערה מזיה-המערה ויקרא אחריך-שאול לאמר אדני המלך ויבט שאול אחריו ויקד דוד אפים ארצה וישתחוו: ¹⁰ (10) ויאמר דוד לשאול מה תשמע את-דברי אדים לאמר הנגה דוד מבקש רעתך: ¹¹ (11) הנגה היום הזה ראו עיניך את-אשר-תגננו יהוה | היום | בידך במעורה ואמר להרגך ותחס עליך ואמר לא-אשלח ידי בא-דני כי-משיח יהוה הוא: ¹¹ (12) ואבי ראה גם ראה את-כנף מעילך בידך כי-בירכתו

את-יכנּפּ מעדין ולא הרגתין דע וראה כו און בידי רעה ופשע ולא-חטאתי לך ואתה צדה את-ינפּשי לךחתה: ⁽¹³⁾ ושפט יהוה בינו ובינך ונתקבנּו יהוה מפּך ודי לא תקיה-בך: ⁽¹⁴⁾ כאשר יאמר משל' הקדמוני מרשעים יצא רשות ודי לא תקיה-בך: ⁽¹⁵⁾ אחריו מין ואצ' מלך ישראל אחרי כי אתה רצף אחריו כלב מת אחורי פרעוש אחך: ⁽¹⁶⁾ והיה יהוה נדין ושפט בינו ובינך וירא וירב אתריבי וישפטני מידן: ⁽¹⁷⁾ ויתני | ככלות דוד לדבר את-הדברים האלה אל-שאול ואמר שאול הקלב זהبني דוד וישא שאול קלו ובך: ⁽¹⁸⁾ ואמר אל-דוד צדיק אתה מפני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתך הרעה: ⁽¹⁹⁾ אתה ⁽²⁰⁾ הגזת היום את אשר עשיתה את טובה הנה אשר עשיתה ליה סגנני יהוה בידך ולא הרגתני: ⁽²¹⁾ וכיימצא איש את-איבו' ושלחן בדרכך מלכת ישראל: ⁽²²⁾ ועתה השבעה לו ביהוה אם-תקרית את-זרעך אחרי אמר-תשמיד את-ישכי מבית אביך: ⁽²³⁾ וישבע דוד לשאול וילך שאל אל-ביתו ודוד ואנשו על על-המצוצה:

4 ^{24:11} איביך | lemma=挨"ב x-morph="He,Vqrmpc:Sp2ms" 11 | strong="H0341" | 4 ^{24:18} ואת | lemma=挨"ה x-morph="He,C:Pp2fs" 18 | strong="c:H0859b"

Chapter 25

¹ יממת שמואל ויקבצו כל-ישראל ויסподו'ו ויקברחו בביתו ברמה ויקם דוד וירד אל-מذבר פארון: ² אויש במעון ומעשו' בכרמל והאיש גדול מלא' זון צאן שלשת-אלפים ואלף עזים ויהי בגן' את-יצאנ' בכרמל: ³ ושם האיש נבל ושם אשתו אבן'יל והאהה טובת-שכל' נופת תאר והאיש קשח ורעד מעילים והוא לבוי: ⁴ וישמע דוד בדבר כירגוץ נבל את-יצאנ': ⁵ ישלח דוד עשרה גנרים ויאמר דוד לנערום עלן כרמל'ה ובאתם אל-נבל ושאלתם לו בשמי לשלומ: ⁶ אמרתם כה לחוי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשרליך שלום: ⁷ ועתה שלמעתי כי גזים לר עתה הרעים אשרליך הין עפּנו לא הכלמנום ולא-ינפקד להם מלאומה כל-ימי היוטם בכרמל: ⁸ שאל את-זעניך ונגידו לך וימאו הנערום חן בעיניך כיעלי'ום טוב בננו תנחר-נא את אֶשְׁר תמצא יידך לעבדיך ולベンך לדוד: ⁹ ייבאו נעריך ודוד וידברו אל-נבל כל-הדברים האלה בשם דוד וינוחה: ¹⁰ וכן נבל את-עבידי דוד ויאמר מי דוד ומני גניז' ונתתי לאר' לא ידעתי אי מזיה הפה: ¹¹ ויהפּכו' ועריד' דוד לדרכם ושבו ואבו את-עחלמי ואת-טימי ומאיתם ישבו על-הכללים: ¹² ויאמר דוד לאנשיו חגרו | איש את-חרבו וניחגר איש את-חרבו וגמ' דוד את-חרבו ויעלו | אחרי דוד וגדו' לו ככל הדברים האלה: ¹³ ייאמר דוד לאנשיו חגרו | איש את-חרבו וניחגר איש גמ' דוד את-חרבו ויעלו | אחרי דוד כארכע מאות איש ומאותם ישבו על-הכללים: ¹⁴ ולא-יביגל' אשות נבל העיד גער-אחד מהגערים לאמר הנה שליח דוד מלאים | מהמדבר לברך את-אדני'נו ויעט בהם: ¹⁵ והאנשים טובים לנו מלא' ולא הכלמנון ולא-פרק'נו מאומה כל-ימי התהלךנו אתם בהיותנו בשדה: ¹⁶ חומרה הין עלי'נו גס-לילה גס-יומם כל-ימי היוטנו עקס רעים הצאן: ¹⁷ ועתה דעתו וראי מה-הטעש' כירכלה הרעה אל-אדני'נו ועל כל-ביתו והוא בלב-עלן מדבר אלין: ¹⁸ ותמהר אביג'ול ²¹ ותקח פאנלים לחם ושןים נבל'ין' וחמש צאן שעשות ³³ וזה היא | רכבת על-החמור דברים ותשם על-החמורים: ¹⁹ ותאמר לנעריה עברו לפני הנני אחרים באה' ואישה נבל לא הגידה: ²⁰ וזה היא | רכבת על-החמור וירדת בסתר הקר והנה דוד ואנשיו וידם ל夸ראתה ותפונש' אתם: ²¹ ודוד אמר אר' לשקר שמרתי את-יכל' אשר לזה בדבר ולא-ינפקד אכל-אשר-לו מאומה ויביגל' רעה תחת טובה: ²² כה-יעשה אליהם לאב'י ורכ' יס' אס' אשי'ר מכל-אשר-לו עד-הברker משתון בקיור: ²³ ותרא אביג'ול את-דוד ותמהר ותמד מעל החמור ותفل לאפי' דוד על-פניהם ותשתחוו הארץ: ²⁴ ותפל' על-רגל'יו ותאמיר ביר' אני אדני' העון ותבר-היא אמתך באזון' ושלע' את דברי אמתך: ²⁵ אל-בא' שיש' אדני' | את-לבנו אל-איש הבליעול הזה על-נבל כי שם' כר'הוא נבל'ו' ובל'ה עמו ואני אמתך לא ראיית את-ענער' אדני' אשר שלחת: ²⁶ ועתה אדני' מחייה וחינפ'ש' אשר מר' מענער' יהוה מבוא' בדים' והושע' זיה' לך ועתה יהו' כנבל' איביך' והמקש'ים אל-אדני' רעה: ²⁷ ועתה הברכה ה'את אש-הביבא' שפחחן לאדני' נתנה לעירם המתהילים ברגלי אדני': ²⁸ שא נא לפשע אמתך כי עשה-היעשה והנה לאדני' בנת' נאמן כיד'חיקות יהוה אדני' נלסת' ורעה לא-תמצא בך מיטך: ²⁹ ייקם אדם לזרק' ובקש' את-ינפ'שך והנה נוש אדני' צורה' | באצורי החיים את יהוה אל-בור ואת גוש איביך' יקהל'נה בתור כף' הקלא': ³⁰ וזה כריעשה יהוה לאדני' ככל אשר-דבר את-הטובה עלי'יך וצוק' לנגיד' עלי'ישראל: ³¹ לא תהי' זאת | לא פוקה' ולמכשול' לך לאדני' ולשפן'-כם ולהושע' אדני' לו והו'ט' יהוה לאדני' וזכרת את-אמתך: ³² ויאמר דוד לא-יביגל' ברוך' יהוה אל-און' וישראל אשר שלחן ה'ים ה'ה להקראת: ³³ וברוך טעםך וברוכך את אשר לחתני ה'ים ה'ה מה מבוא' בדים' והשע' זיה': ³⁴ ואולם' קי'יהו אלה'יו וישראל אשר ממעני מהרע' את'ך כי | לולי מורת' ותבתא ³⁵ لكראתי כי אס-זונתך נבל עד-אור' הבקר משתון בקיור: ³⁶ וויקח דוד מיה' את אש-הביבא' לה' ולה' אמר עלי' לשולם לביתך ראי' שקעט' בקהל' ואשא פ'יר: ³⁷ ואל-נבל והנה לה' משותה בבי'תו כמשתה המלך ולב' גובל' טוב' עלי'ו והוא שוכר עד-מאמ' ולא-הנידה לו דבר' קטן' וגדול' עד-אור' הבקר: ³⁸ ויהי בבר' בזאת ה'ין נבל ותגדר'ו אשתו את-הדברים האלה ימת' לב' בקרבו' והוא היה לאבן: ³⁹ ויהי כעתרת ה'ימים ויג' יהוה את-יביגל' וימת': ⁴⁰ וישמע דוד כי מת' נבל' ויאמר בקר' יהוה אשר רב' את-יריב' חריפות' מיד נבל' ואת-עבד'ו חסר מruleה' וארת' רעת' נבל' השיב' יהוה בראשו' וישלח דוד' וידבר באביג'ול' לךחתה לו לאשה: ⁴¹ ייבאו עבד' דוד אל-אביג'ול הכרמל'ה וידברו אל-יה' לאמר' דוד' של'גנו אל-יה' לךחתה לו לאשה: ⁴² ותמהר ותרכ' על-החמור וחמש נערת'יה ה'לכחות לרגלה' ותלך' אחריו מלפני דוד' ותהי'לו לשפחה' לר'ח' רגלי' עבד' אדני': ⁴³ ואל-אביג'ול' ותרכ' על-החמור וחמש נערת'יה ה'לכחות לרגלה' ותלך' אחריו מלפני דוד' ותהי'לו לאשה: ⁴⁴ ואת-יאח'ינעם לך' דוד מישראל ותהי'ו גמ' שתינו' לו למושים: ⁴⁵ ישאול נתן את-מיכל בתו אש'ת דוד לפלטי' גו' ליש' אשר מגלים:

"strong= "k:H3820a" x-morph= "He,R:Ncmsc:Sp3ms" 25:3 כָּלְבוֹן | lemma= "לב" 11|
 "strong= "H0026" x-morph= "He,Np" lemma= "אֲבוֹנִי" 25:18 אֲבוֹגָל | lemma= "אֲבוֹגָל" 12|
 "strong= "H6213a" x-morph= "He,Vqsfpa" lemma= "עַשֶּׂה" 25:18 עַשְׂיוֹת | lemma= "עַשְׂיוֹת" 13|
 "strong= "c:H0935" x-morph= "He,C:Vqw2fs" lemma= "בָּוָא" 25:34 וְתַבָּאֵת | lemma= "וְתַבָּאֵת" 14|

Chapter 26

יָבָא הַזְפִּים אֶל-שָׁאוֹל הַגְּבֻעָתָה לְאָמָר הַלֹּא ذֹד מִסְתָּר בְּגַבְעַת הַחֲכִילָה עַל פְּנֵי הַיּוֹשִׁים:² וַיְקַם שָׁאוֹל וְיַד אֶל-מִדְבָּר-זִיף וְאֶת-
 שְׁלַשְׁת-אֱלֹפִים אֲישׁ בְּחוּרִי יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ אֶת-יְהוָה בְּמִדְבָּר-זִיף:³ וַיְמַחַן שָׁאוֹל בְּגַבְעַת הַחֲכִילָה אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הַיּוֹשִׁים עַל-הַדָּרֶךְ וְזֹד יַשֵּׁב
 בְּמִדְבָּר וְנָרָא כִּי בָּא שָׁאוֹל אֶחָר-יוֹהָה הַמִּדְבָּר:⁴ וַיְשַׁלֵּחַ ذֹּד מִרְגְּלִים וְזֹד כִּרְבָּא שָׁאוֹל אֶל-יְהוָה:⁵ וַיְקַם ذֹּד וְיַבָּא אֶל-הַמִּקְומָם אֲשֶׁר חָרוּשָׁם
 שָׁאוֹל וְנָרָא כִּי בָּא שָׁאוֹל שְׁכָבָשָׁם שָׁאוֹל אֶבְנָר בְּרוּר שְׁרִצְבָּאָו וְשָׁאוֹל שְׁכָבָבָעָל וְהָעָם חִימָם סְבִיבָתוֹ:⁶ וַיַּעֲנוּ ذֹד וְיֹאמֶר
 אֶל-אֲחִימָלָךְ הַחֲתִי וְאֶל-אֲבִישִׁי בְּקָרְצְרוֹה אֲחִי יוֹאָב לְאָמָר מִי-זֶה שָׁאוֹל אֶל-חַמְחָנה וַיֹּאמֶר אֶבְיִשִּׁי אֲנִי אֶרְךְ עַפְךְ:⁷ וַיֹּאמֶר
 אֶבְיִשִּׁי אֶל-הָעָם לְלוֹה וְהַנֶּה שָׁאוֹל שְׁכָבָשָׁם בְּמַעַל וְחַנִּיתָ מַעֲכוֹה-בָּאָרֶץ מַרְאַשְׁתָּוֹ:⁸ וְאֶבְנָר וְהָעָם שְׁכָבָים סְבִיבָתוֹ:⁹ וַיֹּאמֶר אֶבְיִשִּׁי
 אֶל-יְהוָה זֹד סְגָר אֶלְהָיִם הַיּוֹם אֶת-אַיּוֹב בִּזְדָּקָה וְעַתָּה אָכְנוּ נָא בְּחִנִּית וּבָאָרֶץ פָּעָם אֶחָת וְלֹא אָשְׁנָה לוֹ:¹⁰ וַיֹּאמֶר ذֹד אֶל-אֲבִישִׁי אֶל-תִּשְׁחִיתָהוּ כִּי
 מַיְלָחָה זֹד בְּמִשְׁיחָה וְהַנֶּה וְקַחְתָּה:¹¹ וַיֹּאמֶר זֹד אֶל-אֲבִישִׁי אֶל-תִּשְׁחִיתָהוּ כִּי
 מַשְׁלָת יְהִי בְּמִשְׁיחָה וְהַנֶּה וְעַתָּה קַח-זֶה אֶת-חַנִּית אֲשֶׁר מַרְאַשְׁתָּוֹ:¹² וַיַּקְרַח ذֹד אֶת-חַנִּית וְאֶת-צְפָחָת הַמִּלְמָדִים
 מַרְאַשְׁתָּו שָׁאוֹל וַיַּלְכֵד לְהַמְלָךְ וְאֶין יְהָא וְזֹד וְזֹד כִּרְבָּא שָׁאוֹל וְזֹד
 עַל-רִאשְׁתָּהָרָר מַוְרָק בְּבַקְעָה וּבְפְּקָעָה:¹³ וַיַּקְרַא זֹד אֶל-הָעָם וְאֶל-אֲבָנָר בְּרַנְרָא לְאָמָר הַלֹּא תַעֲנֵה אֶבְנָר וַיַּעֲנֵן אֶבְנָר מִי-אָתָה
 קָרָאת אֶל-הַמֶּלֶךְ:¹⁴ וַיֹּאמֶר זֹד אֶל-אֲבָנָר הַלֹּא אִישׁ אֲתָה וְכַיּוֹר בְּיִשְׂרָאֵל וְלֹמַה לֹא שִׁמְרָת אֶל-אֲדֹנָיךְ הַמֶּלֶךְ כִּרְבָּא אֶחָד הַעַם
 לְהַשְׁחִית אֶת-הַמֶּלֶךְ אֶדְנָה:¹⁵ לְאִתּוֹב הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשָׂת חִיהָה כִּי בְּנִימָלָות אֶתְמָתָם אֲשֶׁר לְאִשְׁמָרְתָם עַל-אֶדְנִיכָם עַל-מִשְׁיחָה וְהַנֶּה
 וְעַתָּה | רָאָה אִתְחַנֵּת הַמֶּלֶךְ וְאֶת-צְפָחָת הַמִּלְמָדִים אֲשֶׁר מַרְאַשְׁתָּו:¹⁶ וַיַּכְרַב שָׁאוֹל אֶת-זֹעַל זֹד וַיֹּאמֶר זֹד קְוָל אֶדְנָה
 הַמֶּלֶךְ:¹⁷ וַיֹּאמֶר לְמַה זֶה אֲדֹנִי רַצֵּף אֶחָר-יוֹהָן עַד-זֶה כִּי כָה עַשְׂתִּי וּמַה-בָּזִידִי רַעָה:¹⁸ וַעֲתָה יַשְׁמַע-נָא אֶדְנָה אֶת-דָבְרַי עַבְדָּנוּ אֶסְיָה הַזֶּה
 הַסִּטְבָּה בְּיַד מַנְחָה וְאֶם | בְּנֵי הָאָדָם אֲרָוֹנִים הַמִּלְמָדִים לְפָנֵי זֶה
 שׁוֹב בְּזִידָה לְיַיְלָה אֶל-יְיָפֵל דְּמִי אֶרְחָה מַגְנֵד פָּנֵי יְהָה כִּי-יָצַא מִלְמָדָה
 הַמֶּלֶךְ וְעַבְרָה אֶת-מִתְעָרָה זֶה לְאִתּוֹב זֶה לְאִתּוֹב נְשָׁפֵחָה וְאֶת-אַמְנָתָה אֲשֶׁר-נְתַנְתָּה
 בְּמִשְׁיחָה:²⁴ וְהַנֶּה כִּאֲשֶׁר גָּדְלָה נָפְשָׁה הַיּוֹם חַיה הַנֶּה
 בְּנֵי זֹד גַּם עֲשָׂה תַּעֲשָׂה וְזֶם בְּלִתְוָל וְלַרְדָּל זֶד לְדָרְבָּו וְשָׁאוֹל שָׁב לְמַקְמוֹ:²⁵

"strong= "He,Ncbpc:Sp3ms" lemma= "סְבִבָּתִיו" 26:5 | lemma= "סְבִבָּתִיו" 11|
 "strong= "H4763" x-morph= "He,Ncfpc:Sp3ms" lemma= "מְרַאַשְׁתִּי" 26:7 | lemma= "מְרַאַשְׁתִּי" 12|
 "strong= "H5439" x-morph= "He,Ncbsc:Sp3ms" lemma= "סְבִבָּתִיו" 26:7 | lemma= "סְבִבָּתִיו" 13|
 "strong= "H4763" x-morph= "He,Ncfpc:Sp3ms" lemma= "מְרַאַשְׁתִּי" 26:11 | lemma= "מְרַאַשְׁתִּי" 14|
 "strong= "H4763" x-morph= "He,Ncfpc:Sp3ms" lemma= "מְרַאַשְׁתִּי" 26:16 | lemma= "מְרַאַשְׁתִּי" 15|
 "strong= "d:H2595" x-morph= "He,Td:Ncfsa" lemma= "חַנִּית" 26:22 | lemma= "חַנִּית" 16|

Chapter 27

יָמָר זֹד אֶל-לְבָנוּ עַתָּה אָסָפה וּמְאַחֵד בִּיד-שָׁאוֹל אַיְזָל | טֹב כִּי הַמִּלְטָא אַפְלָט | אֶל-אָרֶץ פְּלַשְׁתִּים וְנוֹאשׁ מִקְנֵי שָׁאוֹל לְבַקְשֵׁנִי עוֹד
 בְּכָל-גְּבוּל וְיִשְׂרָאֵל נְמַלְתִּי מִידָּנוּ:² וַיְקַם זֹד וַיַּעֲבֵר הָאָוֹן וְשְׁמָאוֹת אֲישׁ אֲשֶׁר עַמְּדוּ אֶל-אֲכִישׁ בְּנְמַעַךְ מִלְגָת:³ וַיַּשְׁבַּד זֹד עַם-אֲכִישׁ בְּנְמַעַךְ גַּת וְלְאִיסְפָּה:¹¹ וְעַד
 הוּא וְאֶנְשִׁיו אֲישׁ וּבִתְּנוּן זֹד וְשַׁטוּ נְשִׁיו אֲחִינָעָם הַיּוֹרָאָלִית וְאֶבְנָיָלִת אֲשֶׁת-יְגַנְּגָל הַכְּרַמִּית:⁴ וַיַּגְדֵּל לְשָׁאוֹל כִּירְבָּח דַּד גַּת וְלְאִיסְפָּה:¹² וְעַד
 לְבַקֵּשׁוּ: ⁵ וַיֹּאמֶר זֹד אֶל-אֲכִישׁ אֲסִמְאָה מַצְאָתִי חָנוּן בְּעַיּוֹן יְתָנוֹלִי מִקְנָתָם בְּאֶחָת עַרְיָה השָׁדָה וְאֶשְׁבָה שָׁם וְלֹמַה
 עַפְךְ: ⁶ וַיַּתְּרֹלוּ אֲכִישׁ בְּיָמָיו הַרְחָא אֶת-צְקָלָג לְכָן קִוְתָה צְקָלָג לְמַלְכִי יְהָה עד הַיּוֹם הַזֶּה:⁷ וַיְהִי מִסְפָּר הַיּוֹם אֲשֶׁר-יָשַׁב זֹד בְּשָׁדָה
 פְּלַשְׁתִּים וִימִם וְאֶרְבָּעה חֲדַשִּׁים:⁸ וַיַּעֲלֵד זֹד אֶנְשִׁיו וַיַּפְשְׁטוּ אֶל-הַגְּשֹׁוֹר וְהַגְּרִזְיָה:¹² וְעוֹמֵלְעֵי כִּי הַנֶּה יְשַׁבּוּת הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יָשַׁב וְבָא אֶל-אֲכִישׁ:¹⁰ וַיֹּאמֶר אֶל-אֲכִישׁ
 אֶל-פְּשָׁתָתָם הַיּוֹם וַיֹּאמֶר זֹד עַל-גָּנְבָּה הַיּוֹדָה וְעַל-גָּנְבָּה הַיּוֹרָאָלִי וְאֶל-גָּנְבָּה הַקְּיָנִי:¹¹ אֲישׁ וְאֶשְׁבָה לְאִימָה זֹד לְהַבְּיאָה גַּת לְאָמָר פְּרִיגְדוֹ עַל-ינוֹנוֹ
 לְאמֹר כִּי-עָשָׂה זֹד וְכָה מִשְׁפָּטוֹ כָּל-הַיּוֹם אֲשֶׁר יָשַׁב בְּשָׁדָה פְּלַשְׁתִּים:¹² וַיֹּאמֶן אֲכִישׁ בְּזֹד לְאָמָר הַבָּאָשׁ הַבָּאָשׁ בְּיִשְׂרָאֵל וְהַנֶּה לְיַיְלָה וְאֶת-
 עַבְדָּךְ עַולְמָה:⁹

אל-אביתר הכהן בזאת חמלן הגישה לנו כי האף ויגש אביתר את-האף אל-דוד: ⁸ וישראל דוד ביהו' לאמר ארוך אחני הגודלהה האשגנו ויאמר לו רצף כירחג משיג והצל תziel: ⁹ וילך דוד הוא ושמאות איש אשר אלו ויבאו עד-נהל הבשור והונתרים עמדו: ¹⁰ ורדף דוד הוא ואבעמאות איש ועמדו מאותים איש אשר פגרו מעבר את-נהל הבשור: ¹¹ וימצאו איש-מצרים בשדה ויקחו אתו אל-דוד ויתנו לו לחם ויאכל וישקהו מים: ¹² ויתנו לו פלח דבלה ושני צמחיים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא-יכל לחם ולא-שתה מים שלשה ומשלה לילות: ¹³ ויאמר לו דוד למי-אתה ואיזה אתה ויאמר נער מאני נער עבר לאיש עקלתו ויעבורו אדני כי חליות הום שלשה: ¹⁴ אナンנו פשלטו נגב הקרים ועל-גנג כלב ואת-צקלו שרפו באש: ¹⁵ ויאמר אליו דוד התזודני אל-הגודד הזה ויאמר השבעה לו באלהים אמרת-תמיini ואמ-תסגרני בזיד-אדני ואוריך אל-הגודד הזה: ¹⁶ וירדוה והנה בטשים על-פני כל-הארץ אקלים ושתים וחננים בכל-השלל הגדול אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה: ¹⁷ וניכם דוד מהרש ועד-הערב למחרטם וא-ינמלט מכם איש כי אמר-רב מאות איש-נער אשר-רכבו על-הgamlim וינסו: ¹⁸ ויצל דוד את כל-אשר לקחו עמלק ואת-שתי נשייו הziel דוד: ¹⁹ ולא נעד-רל'ם מוניה-הון ועד-הגדול ועד-בניים ובנות ומשל ועד כל-אשר לקחו להם הכל השיב דוד: ²⁰ ויקח דוד את-כל-הצאן ומקר בעגנו לפני המקנה ההוא ויאמרו זה שלל דוד: ²¹ ויבא דוד אל-מאות האנשים אשר-רפו מלכת | אשר דוד וшибם בנחל הבשור ויצאו להראת דוד ולהראת העם אשר-יאתו ויגש דוד את-העם ויאש להם לשולם: ²² וווען כל-איש-רע ובלי-על מהאנשים אשר הילכו עם-דוד ויאמרו יען אשר לא-הילכו עליי לא-ינטן להם מה-שלל אשר הילנו כי אם-איש את-יאשתו ואת-בנוי וייהנו וילכו: ²³ ויאמר דוד לא-יתעשן כי אתי את אשר-נתנו יהוה לנו וישمر אטנו ויתנו את-הגדוד הבא עליינו בידנו: ²⁴ ומי ושמע לכם לדבר הזה כי כחלה | הירד במלחה וכחלה הישב על-הכלים ייחדו יחלקו: ²⁵ ויהי מיהום ההוא ומעליה וישמה לך ולמשפט לישראל עד היום הזה: ²⁶ ויבא דוד אל-צקיג' ושלח מה-שלל לזקנין יהוקה לרעהו לאמר הנה لكم ברכה משל אובי יהוה: ²⁷ לאשר בברית-ישראל ולאשר ברמות-גנג ולאשר ביתור: ²⁸ לאשר בערער ולאשר בשפומות ולאשר באשתחמע: ²⁹ ולאשר ברכל ולאשר בערי הירחכאל' ולאשר בערי הקיני: ³⁰ ולאשר בבורען ולאשר בעתק: ³¹ ולאשר בחברון ולכל-המוקמות אשר-התלהר-שם דוד הוא ואנשו: ³²

"strong= "bn" lemma= "בנו" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms" 6:30¹¹

Chapter 31

¹ פלשתים נלחמים בישראל ונסו אונשי וישראל מפנו פלשתים ופללו חללים בהר הגלבע: ² ויבקעו פלשתים את-שאל ואת-בנוי וכן פלשתים את-יהונתן ואת-ימלכ'ב ואבינו-בנוי שבע נושא: ³ ותכבד המלחמה אל-שאל וימצאוה המווים אנשים בקשות ויחל מאי מהמוריים: ⁴ ויאמר שאל לושא קליו של' חרבנה | ודקני בה פון'בו או הערלים האלה ודקרני והתעלובי ולא אבה נשא קליו כי ירא מאי ויקח שאל את-החרוב ויפל עלייה: ⁵ ווועא נשא-קליו כי מות שאל ופל גס-ההוא על-חרבנו וימת עמו: ⁶ גימת שאל ושלשת בניו ונושא קליו גם כל-אנשיו ביום ההוא יחדו: ⁷ ווראו אנשי-ישראל אשר-בער העלם ואשר | בער הירדן כי-נסו אונשי וישראל וכי-מתו שאל ובנוי וייעבו את-הערלים ונסו וניבו פלשתים ונישבו בהן: ⁸ ויהי מפחורת ויבאו פלשתים לפשט את-החללים וימצאו את-שאל ואת-שלשת בניו ונובילם בהר הגלבע: ⁹ וירתו את-ראשו ופשיטו את-כליו ושלחו בארכ-פלשתים סבי' לשער בית עצביהם ואת-העם: ¹⁰ וישמו את-כליו בית עשתרות ואת-גיותו תקעו בחומת בית שנ: ¹¹ וישמעו אליו ישבו ובעש גלעד את-אשרען פלשתים לשאל: ¹² ויקזכו כל-איש חיל וילכו כל-היליה ויקחו את-נויות שאל ואת-גונות בניו מוחמת בית שנ ויבאו בושה וישרפו אתם שם: ¹³ ויקחו את-עצמותיהם ויקברו תחת-האשל בלבשה ויצמו שבעת ימים: ⁹

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org
Clint Yale
Dr. Maurice A. Robinson
Ulrik Sandborg-Petersen
Door43 World Missions Community